74STE JAARGANG No. 9903 — WOENSDAG 28 AUGUSTUS 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

K.L.M.-dienst Houston - A'dam wordt op 3 september geopend

11 oktober vertrekt 1ste KLM Lockheed Constellation van New York naar Curacao

Den Haag. — De nieuwe luchtroute Amsterdam-Montreal-Houston, waarvoor de KLM toestemming heeft gekregen op grond van de luchtvaartovereenkomst tussen de regeringen van de Verenigde Staten en Nederland wordt, zoals is gemeld, op 3 september geopend met een voorlopige wekelijkse dienst naar Houston (Texas) en terug.

De tweede route, waarvoor de KLM volgens dezelfde overeenkomst recht heeft gekregen, loopt van New York naar de Nederlandse Antillen. Deze dienst zal, naar wij thans vernemen, op 11 oktober worden geopend, tussen New York en Willemstad. Aan de eerste vlucht zal een feestelijk tintje worden gegeven, mede met het oog op het in gebruik nemen van een nieuw groot hotel op Curaçao. De personen, die voor de eerste vlucht van New York naar Curaçao door de KLM worden uitgenodigd, zullen als eerste gasten logeren in het nieuwe hotel, dat op 12 oktober zal worden geopend.

Op 13 oktober staat de eerste vlucht Curaçao — New York op het schema. De frequentie op deze lijn is op vier maal per week, in beide richtingen, gesteld. Er wordt gevlogen met Lockheed constellations.

5000 gevallen van Aziatische griep op TRINIDAD en in B.G.

Georgetown. — In Honduras, Brits Guyana, en op Trinidad zijn in totaal 5000 gevallen van Aziatische griep gemeld. Het bestuur van Trinidad heeft quarantaine-maatregelen aanbevolen om de epidemie te bestrijden. Naar men veronderstelt is het virus afkomstig van passagiers van vliegtuigen, afkomstig uit de Verenigde Staten en Zuid-Amerika.

Op de inter-Amerikaanse conferentie voor ziektebestrijding, die maandag in de universiteit van Caracas werd geopend, en waaraan 22 landen deelnamen, hebben de gedelegeerden van Colombia en Chile, dr Rafael Bernal en Teodoro Zatento, medegedeeld, dat de epidemie van Aziatische griep in hun landen aan het afnemen is. Op het congres was men van oordeel, dat een dodelijk verloop van deze ziekte zich alleen voordoet, indien de patiënten een verminderd weerstandsvermogen hebben door ontberingen, e.d.

Israel wenst tegen Indonesie niet op neutraal terrein te voetballen

Djakarta. — De Israëlische voetbalbond heeft het Indonesische voorstel verworpen om de wedstrijden tussen Israël en Indonesië in de voorronden van het tornooi om het wereldkampioenschap op neutraal terrein te spelen en niet te Djakarta en Tel Aviv.

De Indonesische regering had enkele weken geleden bezwaar gemaakt tegen het spelen van een wedstrijd Indonesië-Israël te Djakarta om de gevoelens van de Arabische landen niet te kwetsen.

De Indonesische voetbalbond riep toen de hulp in van president Soekarno, waarna werd bekendgemaakt dat de regering geen bezwaar had tegen wedstrijden op neutrale bodem. De kwestie moest echter worden geregeld in overleg met Israël, dat nu echter het Indonesische voorstel van de hand heeft gewezen.

Verbetering in deviezen positie van Ned. Bank

Amsterdam. — In de ontwikkeling van de deviezenpositie van de Nederlandsche Bank valt een verbetering te constateren. De laatste dagen zijn de afgiften belangrijk teruggelopen.

De direktie van de Nederlandsche Bank doet de weekstaat dan ook vergezeld gaan van een mededeling. Hierin wordt opgemerkt, dat het goud en deviezenverlies, dat in de weekstaat per 26 augustus tot uitdrukking komt, betrekking heeft op transacties in binnen- en buitenland verricht vóór maandag 19 augustus.

De verliezen laten zich berekenen op ƒ 161,5 miljoen. Deze afname is belangrijk minder dan in de week per 19 augustus. Toen daalde de goudvoorraad met 89.8 miljoen en de deviezenvoorraad met ƒ 141,6 miljoen, dus in totaal ƒ 231.4 miljoen.

Buenos Aires. — Het 3750 ton metende Argentijnse passagiersschip „Ciudad de Buenos Aires", dat de vaart op de Rio de la Plata onderhield, is op de Rio de la Plata gezonken, na in aanvaring te zijn geweest met een Amerikaans schip. Het Argentijnse schip had 300 mensen aan boord. Er zijn geen mensen om het leven gekomen.

Prinses IRENE geslaagd voor rijbewijs

Hilversum. — Prinses Irene heeft met goed gevolg het examen voor het autorijbewijs afgelegd.

V.S. schat kwestie-Syrië op zijn volle waarde

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Dulles heeft op zijn persconferentie de kwestie Syrië aangeroerd. Hij zei dat de Verenigde Staten de kwestie volledig op zijn waarde willen schatten, een kwestie die een werkelijke waarschuwing is voor de buren van Syrië.

Hij zei dat Loy Henderson, de Amerikaanse deskundige inzake het midden-oosten, thans naar Turkije is gereisd voor besprekingen en dat hij bij zijn terugkeer Libanon zal aandoen. Hij zal daar van gedachten wisselen over de ontwikkelingen in Syrië met de regeringen van de landen in het Midden-Oosten. Op de vraag of Henderson ook in Cairo en Syrië besprekingen zou houden zei Dulles, dat Henderson inderdaad naar deze landen zou reizen indien dit van enig nut zou zijn. Hij zei echter te betwijfelen of de Amerikaanse afgevaardigde besprekingen zou houden met de autoriteiten van deze landen.

New York. — Van de winter, wanneer zij voor de jaarlijkse schoonmaak in dok gaat, zal de „Queen Mary" van de Cunard Line met stabilisatievinnen worden uitgerust, teneinde het rollen bij zwaar weer zoveel als mogelijk terug te brengen.

Programma bezoek „Almirante Brion"

Willemstad. — Zaterdag a.s. zal een Venezolaans destroyer, de „Almirante Brion" een vierdaags bezoek aan Curaçao brengen.

Het programma van de feestelijkheden die i.v.m. dit, bezoek zullen plaatsvinden, ziet er als volgt uit.

8.30 aankomst voor de haven van destroyer „Almirante Brion" met een salvo van 21 saluutschoten.
9.00 Mering aan de kade van de „Almirante Brion".
9.15 - 15.45 Bezoektijd volgens het program15.15 - 16.30 bezoektijd voor het publiek aan de destroyer „Almirante Brion.
15.00 - 15.30 Kranslegging bij het monument van admiraal Brion. De officiele instanties zullen een peloton Venezolaanse Marinemannen inspecteren.

Zondag 1 september, 9.30 - 11.30 bezoektijd voor het publiek aan de destroyer „Almirante Brion".
18.00 - 20.00 Cocktail aangeboden door de commandant van de Detroyer aan de autoriteiten van het eiland.
Maandag 2 september vrij.
Dinsdag 3 september 7.30 vertrek van de „Almirante Brion".

Mohamedaanse leiders uit GHANA gezet

Accra. — Twee Mohammedaanse leiders, Baba en Lalemie, zijn uit Ghana gezet. Zij zijn weggebracht in een vliegtuig. Naar hun zeggen zouden zij in Nigeria worden afgezet.

De regering van Ghana staat op het standpunt, dat zij ongewenste vreemdelingen zijn, maar de leiders zelf noemen zich staatsburgers van Ghana.

70 mensen in Ganges verdronken

Calcutta. — Naar thans bekend wordt zijn dezer dagen zeventig mensen in de Ganges verdronken, doordat de boot waarop zij zich bevonden op ongeveer 300 km ten zuidwesten van Calcutta tijdens een storm omsloeg. Het vaartuig vervoerde tachtig mensen.

Gisteren heeft Gouverneur Speekenbrink het geodetisch-astronomisch station „Muizenberg" officieel geopend. Bovenstaande foto toont de maancamera van prof. Nikowitz, die op het station staat opgesteld.

Eigenaardig natuurverschijnsel

Gedeelte van Nieuwpoort-strand verdween in de zee

Willemstad. — Bezoekers van het strand te Nieuwpoort waaronder een groot aantal kinderen maakten gisteren de verrassing van hun leven mee, toen een onschuldig uitziend kolkje in het water vlak voor de kust ontstond en het strand onder hun voeten begon weg te zinken.

Eerst vonden vooral de kinderen het een aardig spelletje. Van lieverlede brokkelde het zand af en verdween in het water. De kleinen lieten zich als in een lift mee omlaag zakken. Doch hieraan kwam een eind, toen enkele goede zwemmers eens een duik gingen nemen om te zien wat er onder water wel gaande was. Zij meldden, dat er een diepte van minstens acht meter ontstaan was. Het zand bleef over een afstand van enkele tientallen meters afbrokkelen en de aldaar geparkeerde auto's liepen gevaar in het water gesleurd te worden. Zij werden dan ook voor alle voorzichtigheid een einde terug op de verharde weg gezet. Niemand kon een verklaring voor het eigenaardige natuurverschijnsel geven, dat een mooi gedeelte van het Nieuwpoort-strand bedreigde. Ook niet enkele leden van de staf van de Mijnmaatschappij Curaçao, die in allerijl ontboden werden om zich van een en ander op de hoogte te stellen. Het gebeuren deed des te vreemder aan, omdat het een heel eind landinwaarts in de baai plaats vond en het dus niet veroorzaakt kan zijn door een zeestroming. Vermoed wordt, dat vlak tegen het strand een kleine verschuiving in het plateu onder water heeft plaats gevonden als gevolg waarvan het zand naar de diepte is weggevloeid.

Russische oorlogsschepen op weg naar ZWARTE ZEE

Vasesetta, Malta. — Volgens op Malta ontvangen berichten wordt verwacht dat de Sovjet-Russische kruiser „Mikhail Kutsov" en de destroyer „Bezukoriznyenny" door de Siciliaanse zee-engte zullen passeren in oostelijke richting. De oorlogsbodems zullen vandaag hun reis voortzetten naar de Albanese haven Durazzo.

Meegedeeld werd dat de Russische schepen op weg zijn naar hun eenheden in de Zwarte Zee. Zij hebben de jaarlijkse vlootmanoeuvres in de Middellandse Zee bijgewoond.

SOVJET-mededeling over proeven met nieuw PROJECTIEL hebben politieke bedoeling

Washington. — Minister Dulles heeft verklaard, dat de bekendmaking van Moskou, dat er in de Sowjet-Unie met succes proeven zijn genomen met een intercontinentaal ballistisch projectiel, voor het ogenblik niet van invloed is op het militaire evenwicht tussen Oost en West. In de V.S. was men niet van mening, dat de strategische luchtmachten verouderd worden door de ontwikkelingen op het gebied van de raketwapens.

Hij zei geen bijzondere reden te hebben om aan de waarheid van de Russische mededeling te twijfelen, doch deze was in zeer zorgvuldig gekozen bewoordingen opgesteld, die veel of weinig konden betekenen. Dulles voegde hieraan toe, dat de bekendmaking door de Amerikaanse geheime dienst wordt bestudeerd om vast te stellen, in hoeverre de Russen in werkelijkheid zijn gevorderd. Hij achtte het twijfelachtig, dat de Sowjet-Unie plotseling een sprong vooruit zou hebben gemaakt op het gebied van raketwapens.

Dulles zei dat de Sowjet-mededeling op dit tijdstip zeker in vele opzichten een politieke bedoeling heeft. In dit verband wees hij op de lopende ontwapeningsbesprekingen, de toestand in Syrië en de komende zitting van de algemene vergadering der V.N. Ook herinnerde de minister aan het Amerikaanse voorstel, gedaan op de ontwapeningsbesprekingen te Londen, om het gebruik van de ruimte voor militaire doeleinden te voorkomen. De Russische afgevaardigde had echter tot dusver niet hierop geantwoord.

In een commentaar op de Sowjet Russische aankondiging van een proef met een intercontinentaal ballistisch projectiel schrijft David Willis in de „News Chronicle", dat tegen een dergelijk projectiel geen verdediging mogelijk of waarschijnlijk is.

Door zijn snelheid kan een dergelijk projectiel zijn doel bereiken nog voordat de radarapparaten zijn nadering kunnen signaleren. Volgens Willis zijn de Verenigde Staten op dit gebied anderhalf jaar ten achter en Groot-Brittannië zes jaren. Volgens deze commentator zal de verdediging van het Westen dus voorlopig moeten rusten op bommenwerpers die hoog kunnen vliegen en de waterstofbom kunnen vervoeren.

Volgens een andere commentator in hetzelfde blad, Hugh McLeave, valt het te betwijfelen of de Russen hun nieuwe projectiel van een waterstof-kernlading kunnen voorzien.

DE LUCHT- EN GRONDINSPECTIE

SOVJET-RUSLAND keurt westelijke voorstellen af

Nieuwsbureau TASS breekt bericht over ontwapenings conferentie plotseling af

Londen. — De Russische afgevaardigde op de ontwapeningsbesprekingen in Londen Zorin, heeft de Westelijke voorstellen voor lucht- en grondinspectie tegen plotselinge aanvallen, afgekeurd.

Het Sovjet-Nieuwsbureau Tass brak gistermiddag plotseling af, midden in een verslag over de toespraak die Zorin gisteren heeft gehouden op de Londense ontwapeningsbesprekingen. Het persbureau stuurde daarop een verzoek aan de abonné's het reeds doorgezondene niet te gebruiken.

Voor deze plotselinge handeling werd geen reden opgegeven. Het bericht was reeds voor ongeveer duizend woorden doorgegeven, en bevatte de tijding dat de ontwapeningsbesprekingen in Londen geen enkel positief resultaat hebben gehad door de verwerping van het Westelijke voorstel door Zorin.

Voor Tass met het bericht afbrak rapporteerde het persbureau dat Zorin gezegd heeft:

"Het subcommittee voor ontwapening is aan het luieren, de bewapeningswedloop gaat door.

Het werk van het sub-comite heeft tot geen enkel positief resultaat geleid.

Degenen die vandaag trachten de wereldopinie te doen geloven dat de ontwapeningsbesprekingen in Londen, die nu vijf maanden aan de gang zijn geweest, normaal verlopen, zeggen een onwaarheid".

Zorin zei, dat zonder een positief besluit van de ontwapeningsbesprekingen" geen enkel land zich veilig kan gevoelen van het gevaar van een nieuwe oorlog, veroorzaakt door het gebruik van wapens voor massavernietiging — atoom- en waterstofbommen".

Aziatische griep verwant aan epidemie van 1889?

Londen. — Prof. J. Mulder van de universiteit van Leiden heeft in een artikel in het Britse medische tijdschrift „The Lancet" verklaard, dat de Aziatische griep wellicht van eén type is dat verwant is aan een epidemie die zich in 1889-'90 uit Azié via Rusland naar West-Europa verspreidde.

Deze opvatting is gebaseerd op het feit, dat bij de mensen van 80 tot 90 jaar anti-stoffen van het virus der Aziatische griep zijn aangetroffen.

Voorts meent prof. Mulder, dat de huidige Aziatische griep wellicht van dierlijke oorsprong is.

Min. Jonckheer eind deze week terug op Curacao

Den Haag. — Na een verblijf van 2½ maand in Europa, zal de minister-president van de Ned. Antillen, de heer E. Jonckheer, donderdagavond met zijn echtgenote en twee dochters, van Schiphol naar Willemstad vertrekken.

Naar het ANP verneemt, is de broeder van de premier, de heer A. D. Jonckheer, directeur van „La Prensa", onlangs genezen ontslagen uit de oogheelkundige kliniek van prof. Wevers te Utrecht, alwaar hij gedurende enige weken werd verpleegd. De heer A. D. Jonckheer blijft nog enige weken in Nederland.

De heer Karner honorair consul-generaal van Oostenrijk

Den Haag. — Bij Koninklijk Besluit is Frans H. M. Karner erkend en toegelaten, op de voet van Nederlander, als honorair consul-generaal van Oostenrijk te Willemstad, voor de Nederlandse Antillen en Suriname.

KEES BOS nam afscheid

Willemstad. — Gisternamiddag heeft de heer Kees Bos, hoofd van de afdeling Pers en Propaganda van de K.L.M. alhier, in het Hato-Restaurant van enkele vertegenwoordigers van de pers en de voorlichtingsdienst afscheid genomen. De heer Bos is, zoals bekend, overgeplaatst naar het KLM-kantoor te Buenos Aires en zal donderdag aanstaande naar zijn nieuwe standplaats vertrekken.

De vertrekkende functionaris kwam in mei 1953 bij de afdeling Pers en Propaganda van de KLM te Curaçao in dienst, eerst onder leiding van de heer Jan Haak en later, na de reorganisatie van het West Indisch Bedrijf als hoofd van deze dienst. Hij zal zich te Buenos Aires eveneens met de leiding van de Advertising, de Propaganda en de Public Relations belasten.

In de late namiddag nam de heer Bos in Club De West afscheid van het KLM-personeel.

40 jarige jubileum bij de dienst Openbare Werken

Willemstad. — Vandaag viert de heer Johan Pascual Nard zijn 40-jarig dienstjubileum. De heer Nard trad op 28 aug. 1917 in dienst van Openbare Werken en is metselaar klasse A.

De heer Nard zal van de directie de gelukwensen in ontvangst nemen, en hem zal de gebruikelijke enveloppe overhandigd worden door het Bestuurscollege.

T.V.-station op Jamaica

Kingston, Jamaica. — De omroepvereniging Radio Jamaica heeft aan de Jamaicaanse regering vergunning verzocht een televisiestation te bouwen op het eiland. Het besluit tot de bouw van dit televisiestation is genomen na een door experts van de Britse televisie ingesteld onderzoek.

Salk-vaccinatie

Willemstad. — Voor de tweede ronde van de salk-vaccinatie tegen kinderverlamming houdt dr v. Veldhoven donderdag 29 aug. een zitting te Dokterstuin te Pannekoek en San Pedro, dr Tewari in het Consultatiebureau Montagne, dr Jansen in de Club J.P.F.

Brand verwoest deel van Casino te Biarritz

Biarritz. — Een brand die gisteravond in het casino van de Franse badplaats Biarritz heeft gewoed heeft een schade van 500 miljoen francs veroorzaakt. De gokzalen zijn echter intact gebleven en de zaken worden vandaag als gewoon gedaan.

Twee brandweerlieden werden gewond. De brand brak uit toen een vonk van een chandelier uitsloeg op het plafond van het cabaret. Er werden zeshonderd bezoekers van het cabaret verwacht.

De manager van het cabaret verklaarde vandaag aan verslaggevers: "indien de brand iets later was uitgebroken zouden er twee tot driehonderd doden te betreuren zijn geweest".

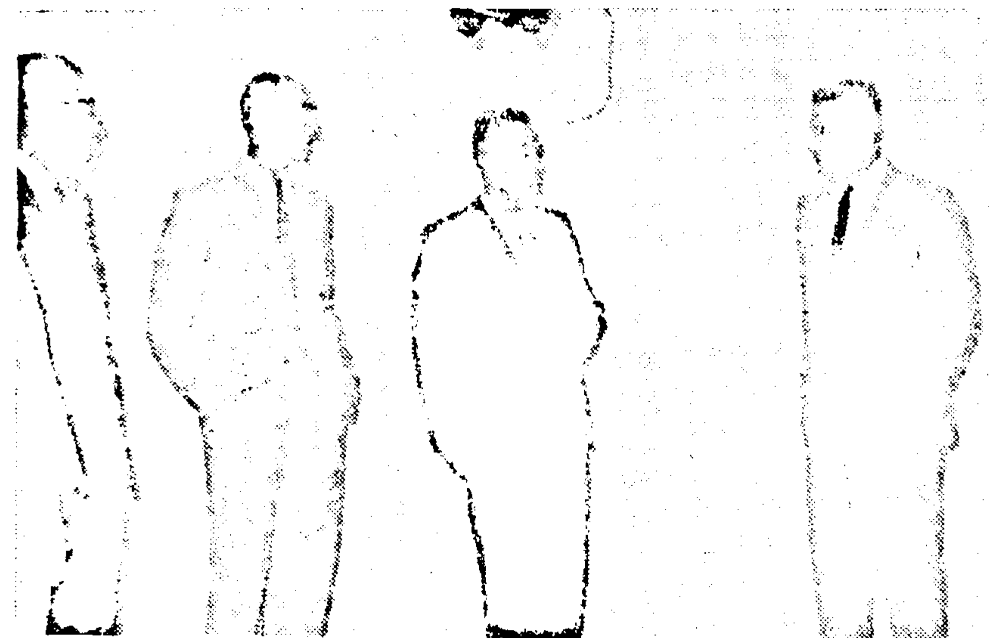
Ook de schade zou aanzienlijk zijn geweest: een zangeres verzekerde dat zij een garderob van een miljoen francs heeft verloren.

Prins Charles is voor zijn kameraadjes gewoon „Charles"

Londen. — Prins Charles van Engeland zal op de kostschool van Cheam, waar hij binnenkort naar toe gaat, door zijn kameraden gewoon met „Charles" worden aangesproken. Koningin Elizabeth en prins Philip hebben hierom speciaal verzocht. Dit blijkt uit een schrijven van de directeur van de school aan de ouders van alle leerlingen, waarin mededeling wordt gedaan van de wens van koningin en prins, dat hun zoon precies zoals de anderen behandeld zal worden. De leraren zullen de hertog van Cornwall, zoals de titel van de kroonprins luidt, echter met „prins Charles" aanspreken.

Geodetisch - Astronomisch Station „Muizenberg" door Zijne Excellentie de Gouverneur geopend

Willemstad. — Gistermiddag werd het geodetisch-astronomisch station „Muizenberg", dat onder leiding staat van prof. R. Roelofs, ir J. Rolff en ir A. C. Scheepmaker, door Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen, drs A. B. Speekenbrink, geopend.

Prof. R. Roelofs legt de werking van de maan-camera uit aan Zijne Excellentie Gouverneur Speekenbrink. V.l.n.r. Min. Booi, Ir Biermann, Prof. Roelofs en Gouverneur Speekenbrink.

Prof. R. Roelofs gaf als eerste het woord aan Z. Exc. de Gouverneur, die o.m. het volgende sprak:

„Reeds enige tijd geleden ontving ik van prof. Roelofs de vriendelijke uitnodiging tot officiële opening van het tijdelijk geodetisch-astronomisch station in de Nederlandse Antillen, dat met een 37-tal andere stations geodetisch-astronomische tijd- lengte- en breedtebepalingen zal verrichten als onderdeel van de grootse gemeenschappelijk wetenschappelijke onderneming: het „Internationale Geofysische Jaar".

Alvorens aan deze uitnodiging thans te voldoen, moge ik met een enkel woord gewag maken van het feit, dat het voor de Nederlandse Antillen een grote voldoening is te weten, dat dit station in het internationale stelsel van astro-stations een zeer belangrijke plaats inneemt.

Het is verheugend, dat de totstandkoming van het station mede mogelijk is geworden, dank zij een van Landswege verleende subsidie en voorts door de medewerking van de autoriteiten op het eiland Curaçao, van Landsradio- en Telegraafdienst, de Meteorologische Dienst, de Dienst van het Kadaster, van de Vereniging van Radio-amateurs, de K.N.S.M., de K.L.M. en last but not least van de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij, die terrein en arbeidskrachten voor de bouw van het station gratis beschikbaar stelde, alsmede gratis leverantie van elektrische stroom en water aanbood.

Ik wil niet uitweiden over de betekenis voor de wetenschap van het Internationale Geofysische Jaar. Dit toch zou te ver voeren, en ik voel men daartoe zeker niet competent. Degenen, die hiervoor belangstelling hebben, hebben zich trouwens aan de hand van de vele verhandelingen in pers en vaktijdschriften over deze wetenschappelijke onderneming intussen verschenen, hieromtrent wel reeds kunnen oriënteren.

De hoop uitsprekende, dat de te verrichte arbeid de beste resultaten moge opleveren, verklaar ik met mijn gelukwensen aan prof. Roelofs en zijn medewerkers hierbij thans het geodetisch-astronomische station „De Muizenberg" voor geopend."

Nadat de Nederlandse vlag was gehesen, zeide prof. Roelofs:

„In de eerste plaats wil ik U, Excellentie, hartelijk danken voor de vriendelijke woorden, die U hebt gesproken.

Het was nog voordat U Uw nieuwe ambt in de Nederlandse Antillen had aanvaard, dat U reeds de toezegging deed ons station officieel te willen openen, het daarmede een laatste impuls te geven om het te plaatsen op het hoge internationale plan, waarop het moet werken. De aard van de wetenschappelijke arbeid, die hier verricht zal worden, is zodanig, dat daarvan weinig naar buiten zal blijken en het is ook daarom dat wij meenden althans op één moment, **dit** moment, onze bescheiden onderneming enigszins op de voorgrond te mogen en te moeten stellen.

De voldoening, dat een dierbaar denkbeeld, enkele jaren opgekomen, nu werkelijkheid is geworden, wordt begeleid door een gevoel van grote dankbaarheid jegens al degenen, die direkt of indirekt hun medewerking bij de opbouw hebben gegeven. U sta mij toe, dat ik allereerst mijn beide medewerkers, ir Rolff en ir Scheepmaker, die de afgelopen jaren het uiterste van hun kunnen en kennen hebben gegeven om dit station tot stand te brengen, aan U voorstel.

Het zal U bekend zijn, dat de Nederlandse Organisatie voor zuiver wetenschappelijk onderzoek, het grootste deel van de middelen heeft verschaft. Verder zijn het de Technische Hogeschool in Delft en de Rijkscommissie voor Geodesie, die een deel van het instrumentarium ter beschikking hebben gesteld.

Plaatselijke hulp is dan onontbeerlijk. En dit reeds bij de allereerste voorbereidingen, die bijna twee jaren geleden begonnen. Het zijn vooral de heren Telle en Meuter, die ons bij dit eerste — altijd moeilijke — begin en ook in de periode daarna op voortreffelijke wijze hebben geholpen. U zult mij te goede houden, dat ik niet de namen noem van de vele anderen hier op Curaçao, die ons in latere stadia van de opbouw hebben bijgestaan. Laat mij mogen volstaan met U te zeggen, dat wij door ons astronomisch station tot onze grote vreugde hier vele goede kennissen en vrienden hebben gevonden.

Wel stel ik er prijs op vele instanties en diensten van de landsregering te noemen, die ons steun hebben gegeven. In willekeurige volgorde noem ik de dienst van het Kadaster, die vooral bij de voorbereiding personeel en instrumenten ter beschikking stelde, de Landsradio- en Telegraafdienst, waarvan wij zovele technische adviezen mochten ontvangen, de Meteorologische Dienst, die waarlijk veel steun heeft gegeven en de Inspectie van Belastingen, die op bijzondere vlotte wijze de invoer van de instrumenten regelde.

Afzonderlijk en met nadruk wil ik de Technisch Economische Raad van de Nederlandse Antillen, de Terna, en in het bijzonder de secretaris, dr ir Henriquez, noemen, op wiens instigatie de Landsregering ons station een grote subsidie verleend heeft. Een subsidie, die buitengewoon welkom is, omdat, zoals gewoonlijk het geval is met projekten, waarvoor geen voorbeeld bestaat, de raming aanzienlijk wordt overtroffen door de kosten.

Maar ook van particuliere zijde werd buitengewoon veel hulp geboden. In de allervoornaamste plaats de C.P.I.M. Zij begon met ons station gastvrijheid te verlenen door dit terrein in bouwrijpe toestand ter beschikking te stellen, toevoerleidingen voor water en elektriciteit en telefoon aan te leggen, meubilair voor de woonhuizen in bruikleen te geven, enz. Maar ook toen het station al een station was geworden, toonde zij zich een gastvrouwe zonder weerga. Zij zal het het bepaaldelijk niet waarderen, als ik U gedetailleerd zou weergeven wat we aan de CPIM te danken hebben. Maar wel stel ik er prijs op te verklaren, dat zonder deze hulp dit alles niet tot stand had kunnen komen.

Het was voor mij een grote openbaring te ervaren hoe zeer de direktie van de CPIM op dit eiland beseft een culturele taak te hebben en hoe groots zij deze taak opvat, in het algemeen en in het bijzonder ook ten aanzien van onze onderneming in het kader van het Geofisch Jaar.

Het probleem van de transport van Nederland naar hier vond wel een elegante oplossing door het volkomen spontane aanbod van de KNSM om onze gehele zending in totaal niet minder dan 53 colli gratis te vervoeren, een aanbod, dat door ons uiteraard met grote dankbaarheid werd aanvaard.

Met grote waardering wil ik ook gewagen van de steun, die de Vereniging van Radio Amateurs bood bij het opzetten van ons antennesysteem, een belangrijk onderdeel van ons station.

Wij hopen zeer, dat de medewerking, die wij van zovele zijden mochten ontvangen, nog een neven-effekt zal hebben, nl. dat ons station als een vreemd element op Curaçao zal worden beschouwd, doch in deze betrekkelijk kleine gemeenschap wordt opgenomen als iets, dat daarin thuis hoort.

Wetenschappelijk gezien is Curaçao de aangewezen plaats op aarde voor ons astro-station; het ligt op het kruispunt van twee gordels, die in het kader van het Internationaal Geofisisch Jaar van groot belang worden geacht: de zône langs de equator en de centrale strook door het Amerikaanse continent. Het vult een xorm hiaat op tussen onze naaste buren Washington en San Diego in het noorden, en Buenos Aires en Rio de Janeiro in het zuiden.

De vlag, dames en heren, die zojuist is gehesen, tegelijkertijd uw vlag en onze vlag, moge dit symboliseren."

Na de woorden van prof. R. Roelofs, nodigde ir Rolff de aanwezigen, waaronder Z. Exc. minister Booi, de direkteur van de CPIM en CSM, ir Biermann; de adj.-direkteur van dezelfde maatschappij, de heer Zaaijer, om het station te bezichtigen. Bovendien waren er nog aanwezig de Engelse en de Amerikaanse consuls, de heer Telle en ir Meuter, beiden amateur-sterrenkundigen alhier, alsmede pastoor Bartels en frater Gualbert.

Een lichte aanrijding

Willemstad. — Voor de Verkeersafdeling was het gisteren een rustige dag; er was maar één lichte aanrijding en wel op het Helfrichplein alwaar een truck tegen een personenauto opreed, waarbij een schade van ƒ 40,— ontstond.

Vreemd heerschap

Willemstad. — Een bewoonster van de Pareraweg werd gisteravond wakker, daar zij een gerammel hoorde achter het huis. Zij ging kijken en zag achter het hek een man in gebukte houding staan. Toen zij vroeg wie er was, kreeg zij als antwoord een fles tegen haar voorhoofd gegooid, waardoor zij gewond werd.

Diefstallen en inbraak

Willemstad. — De man L. deed aangifte, dat de antene van zijn auto, die achter het West-End geparkeerd stond, was gestolen.

Aangehouden werd de man E., die schijnbaar erg snoeplustig was en een fles met snoep ter waarde van ƒ 10,— op Montagne had ontvreemd.

De Houtloods van Maduro werd weer eens bezocht door inbrekers en na het openbreken van laden en kasten, waarin niets van hun gading lag, namen zij enige sigaretten mee.

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 8 P.V.'s op en verleenden 18 maal assistentie.

Kinderen, die vragen, worden overgeslagen. Gelukkig is het Rode Kruis de kinderschoenen ontgroeid, en mag het dus ook wel uw steun vragen in de Rode Kruis-Week, die tussen 31 augustus en 7 september gehouden wordt. Steunt dan uw Rode Kruis naar vermogen.

VAN HET FILMDOEK
OUTLAW-STALLION

Het verhaal handelt over een vrouw, Mary Saunders, en haar zoon Danny, die bevriend raken met een stel paardenhouders, dat buiten de wet leeft. De hoofdleider van deze bende is Hagen. Hagen maakt plannen om op het landgoed van de Saunders wilde paarden te vangen. Om verdenking te voorkomen, vangt Hagen de wilde hengst, die Billy met de hulp van Doc Woodrow heeft getracht te vangen en geeft hem aan de jongen. Wanneer het paard de jongen op de grond smakt, geeft Mary het dier terug aan Hagen.

Doc ondervindt, dat Hagen een bandiet is en na een zwaar gevecht overmeestert hij hem en speelt hem in handen van de politie. Billy en de hengst worden goede vrienden met elkaar en tussen Doc en Mary ontstaat er een idylle, die de film een happy ending geeft.

In de hoofdrollen zijn het Phil Carey als Doc Woodrow; Dorothy Patrick als Mary Saunders en Billy Gray als Danny Saunders. De film wordt morgenavond om 19 en 21 uur in West End vertoond.

Sovjet-Unie levert wapens aan Afghanistan

Kaboel. — De Sovjet-Unie zal Afghanistan militair materieel ter waarde van NAf. 165.000.000 leveren, aldus is van welingelichte zijde te kaboel vernomen.

In ruil voor de wapens zal Afghanistan grondstoffen leveren, zoals katoen en wol en misschien ook aardolie.

Afghanistan heeft in de Sovjet-Unie vliegtuigen, vechtwagens, stukken geschut en voertuigen besteld. Een deel is reeds geleverd, hiertoe behoren ondermeer jachtvliegtuigen, die op het vliegveld Mazare Sjarif zijn gestationeerd.

De lekenbroeders in de Dominikanerorde

De Orde van de predikheren, of zoals men hier meestal zegt van de paters Dominikanen, telt niet alleen priesters onder zijn leden, maar ook broeders. Ook op Curaçao zijn deze broeders geen onbekenden. De oudere generatie herinnert zich nog de broeders van Scherpenheuvel en vooral de zo bekende pionier broeder Jozef, die 49 jaar in onze Missie gewerkt heeft en juist een jaar voor het gouden feest van de Dominikanenmissie overleed.

Toen St. Dominicus zijn Orde stichtte, begreep hij onmiddellijk, dat men met paters alléén niet missioneren kan. Hij stichtte eerst de biddende, boetende zusters te Prouille en gaf aan de paters een machtige tijdelijke en geestelijke hulp in de broeders. Vanaf de eerste tijd van het christendom was het duidelijk, dat de priester niet alles tegelijk en niet alles alleen kan doen. De Apostelen stelden diakenen aan om zich met de armenzorg te belasten, wetende dat zij bestemd waren om rond te trekken en het Evangelië te prediken. St. Dominicus begreep heel goed, dat zijn paters onmogelijk zelf kerken en kloosters konden bouwen, bovendien nog eten koken, habijten en schoenen maken, en gangen vegen en schrobben. Als ze dat allemaal zelf moesten doen, kan men de prediking wel afschaffen en dat was nu juist rechtstreeks in strijd met de oprichting van de Orde der predikheren. Ieder Dominikanerconvent van enige omvang heeft zijn eigen broeder-portier, -timmerman, -schoenmaker, -kleermaker, -tuinman, -kok en helpers in de huishouding voor het schoonhouden van klooster en kerk, het kosterswerk, electricien enz. Dergelijke gestichten hebben een hele staf van personeel nodig voor het verrichten van die werkzaamheden, waarmee de paters zich krachtens hun rechtstreekse apostolische arbeid niet kunnen inlaten.

Bovendien is studeren en doceren — wat de taak van veel paters is — nu eenmaal geen bezigheid voor iedereen. Daarvoor moet men weer speciale talenten en een bizondere roeping hebben. Ieder verstandig mens zal zich kunnen indenken, dat er mannen zijn die zich geroepen voelen tot een teruggetrokken en eenvoudige kloosterleven, maar samengaande met bezigheden, waarin zij de nodige bekwaamheid bezitten. Men kan zich voorstellen, dat een godsdienstige jongeman na ernstig nadenken en herhaald gebed op een gegeven ogenblik zegt: Ik heb een diploma electriciën (schrijnwerker, schoenmaker) en ik zou graag in een klooster gaan, waar ik mijn ambacht kan blijven uitoefenen; bovendien ben ik best genegen met de gewone huishoudelijke bezigheden mee te helpen als me dat wordt opgedragen, maar pater worden, eerst zes jaar middelbare en dan nog zes jaren hogere studie en dan je hele leven preken of lesgeven: mij niet gezien!

In tegenstelling tot de Paters Dominicanen dragen de Broeders van deze orde een habijt waarvan scapulier en pellerine zwart zijn.

Goddank dat er nog regelmatig van de jongelui gevonden worden. Dat komt de paters uitstekend van pas en het komt hun arbeid zeer ten goede. Daar komt nog bij dat ze zelfs van het rechtstreeks apostolaat niet helemaal zijn uitgesloten. Onze goede oude broeder Jozef heeft in zijn tijd jarenlang catechismuslessen gegeven aan achterlijke kinderen of aan sukkels die geen of tekort onderwijs gehad hadden. Hij bezat de daartoe benodigde gaven van bovenmenselijk geduld en zachtmoedigheid.

De broeders Dominikanen zijn in de volle zin van het woord religieus, kloosterling. Ze leggen de zelfde geloften af als de paters. Ze hebben hun eigen geestelijke oefeningen en 's avonds als in onze kloosterkerken het Salve Regina gezongen wordt, trekken zij met de paters mee in processie over het priesterkoor. De nederlandse provincie van de Dominikanen mag tot heden niet klagen over gebrek aan roepingen tot het religieuse broederleven.

M. D. Latour O.P.

AANKOMSTEN:

Van de Gulfhavens:	TE CURAÇAO:	TE ARUBA
ms. Doris	31 Aug.	30
ms. Jason	8 Sept.	
ms. Agamemnon	15 Sept.	16
Van New York:		
ms. Osiris	4 Sept.	5
ms. Helicon	11 Sept.	12
ss. Barbra	18 Sept.	19
Van Europa:		
ms. Daphnis	31 Aug.	2
ms. Themis	4 Sept.	5
ss. Willem Mennen	5 Sept.	
ss. Breda	7 Sept.	

AFVAARTEN VAN CURAÇAO:

A'dam en/of	ms. Willemstad	29 Aug.	ms. Delft	29
Rotterdam	ss. Breda	8 Sept.	ms. Agamemnon	15
Aruba	ms. Daphnis	1 Sept.	ms. Themis	4
Barranquilla	ss. Schwennau	1 Sept.	ms. Themis	4
Barbados	ms. Willemstad	29 Aug.	ms. Oranje Nassau	29
Cartagena	ms. Themis	4 Sept.	ms. Oranje Nassau	14
Cd. Trujillo	ms. Oranje Nassau	14 Sept.		
Georgetown	ms. Jason	8 Sept.	ms. Doris	23
Gulfhavens	ms. Doris	31 Aug.	ms. Osiris	4
Kingston	ms. Oranje Nassau	14 Sept.		
La Guaira	ms. Delft	29 Aug.	ms. Willemstad	29
Maracaibo	ms. Delft	29 Aug.	ms. Osiris	4
New York	ms. Daphnis	1 Sept.	ms. Themis	4
Paramaribo	ms. Jason	8 Sept.	ms. Doris	23
Port of Spain	ms. Willemstad	29 Aug.	ms. Pygmalion	4
Pto. Cabello	ms. Delft	29 Aug.	ms. Osiris	4
Pto. Limon	ms. Oranje Nassau	14 Sept.		
Sant. de Cuba	ms. Oranje Nassau	14 Sept.		

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOTMAATSCHAPPIJ

Statuut-ontwerp voor ALGERIE zal in speciale ZITTING van FRANSE PARLEMENT behandeld worden

PINEAU tracht Latijns-Amerika op zijn hand te krijgen

Parijs. — De Franse eerste minister Maurice Bourges-Manoury is van plan een speciale zitting van het Franse parlement bijeen te roepen voor de behandeling van het nieuwe statuutontwerp voor Algerië, aldus hebben gewoonlijk welingelichte officiële bronnen vrijgegeven. De zitting zou moeten plaatsvinden per eind september.

Er is reeds brede instemming betuigd in de Franse regering met het ontwerp en premier Bourges-Manoury is begonnen met besprekingen met politieke leiders over de grondslagen van het nieuwe statuut.

De officiële bronnen zeggen, dat gehoopt wordt dat de eigenlijke behandeling van het wetsontwerp in het kabinet in het begin van de volgende maand kan beginnen.

De streefdatum van de speciale parlementszitting is gesteld op 24 september, een week voor de normale opening van de volksvertegenwoordiging na het zomerreces.

Deze zitting zal worden voorafgegaan door overleg met de politieke partijen, uitgezonderd de communisten en de Poujadisten.

De nieuwe voorstellen houden onder andere in, dat Algerië integrerend deel van Frankrijk blijft, doch dat de Algerijnse bevolking zitting krijgt in parlementaire lichamen. Onder meer zouden de Algerijnen verzekerd zijn van enkele zetels in de Nationale Assemblee.

Bovendien zullen in gebieden waar de campagnes voor bedaring van de opstand nog steeds worden gevoerd, regionale assemblee's worden ingesteld, die, onder leiding van de Franse autoriteiten bemiddelend zullen optreden in geschillen.

Indien de Algerijnen zouden willen ingaan op de voorstellen van de Fransen om de vijandelijkheden te staken — deze voorstellen zijn reeds vaak aangeboden — zullen er binnen drie maanden algemene verkiezingen worden gehouden. (De Algerijnen vragen reeds geruime tijd om deze verkiezingen).

Er blijven echter nog enige moeilijkheden over in de details van het ontwerp.

Zo is er bijvoorbeeld dit probleem, dat de juiste verhouding tussen de regionale assemblee's en de centrale regering nog niet is vastgesteld.

Gehoopt wordt echter, dat de oplossing voor deze detailmoeilijkheden gevonden zullen worden wanneer minister Christian Pineau van buitenlandse zaken besprekingen zal voeren met de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken John Foster Dulles. Deze besprekingen zullen gevoerd worden te Washington in september aanstaande.

Minister Pineau is thans per vliegtuig naar Latijns Amerika vertrokken om zich van de steun te verzekeren in de Verenigde Naties, de steun van het belangrijke blok der Zuid-Amerikaanse republieken. Pineau zal het eerst Rio de Janeiro aandoen.

Intussen gaat de plaatsvervangende Franse minister van buitenlandse zaken Maurice Faure de volgende maand naar Koeala Loempoer waar hij Frankrijk zal vertegenwoordigen bij de viering van de Malakkaanse vrijheidsherdenking.

Men ziet dit bezoek als een deel van het „diplomatische offensief" dat Frankrijk heeft ingezet om de wereldopinie ten gunste van haar standpunt inzake de Algerijnse kwestie te winnen.

Marokko wordt lid van Arabische Liga

Cairo. — De ambassadeur van Marokko in Egypte heeft meegedeeld, dat zijn land binnenkort lid van de Arabische Liga zal worden. De Liga telt op het ogenblik 9 leden. Marokko zal het tiende lid worden.

Brits functionarissen in Egypte geweigerd

Cairo. — De Egyptische minister van Financiën, dr Abdoel Moneim el Kaissoeny, heeft medegedeeld, dat hij twee Britse functionarissen geen toestemming had verleend een bezoek te brengen aan die in beslag genomen Britse maatschappijen, welke reeds „geëgyptianiseerd" waren, „daar deze maatschappijen reeds Egyptisch zijn".

De functionarissen, van het Britse ministerie van Financiën en de Bank van Engeland, voeren besprekingen over de in beslag genomen Britse eigendommen.

ERIC DE NOORMAN -- De prooi van de Rode Rots

52—35 Hoe zacht de reeds gestamelde woorden ons geklonken mogen hebben, het is de scherpe oren van de Fomori's niet ontgaan en met een ruk wenden zij zich om, een vriend van Mend......" zegt de gejaagde, dan moet hij nog leven en hoewel zij daarmee een groot gedeelte van hun voorsprong verspelen keren de Fomori's snel aarzelend op hun schreden terug. Het woedende gehuil van de Fir Iboth, wier prooi voor hun neus dreigt weggekaapt te worden, wordt ontstemd door het geblaf van Wolf als de twee krijgers hijgend het hazenpad kiezen. Enkele speren vliegen hen na, maar de afstand is nog te groot. „Wij lopen in de schaduw van de dood, broeder," steunen de mannen die Eric moeizaam voortdragen. „De haardvuren van Haluch zijn voor mij te ver weg geef mij Uw speer en roep Uw krijgers te strijden. „Ik kan mij enige tijd verdedigen in de oude woning" en de daad bij het woord voegende richt de dappere kerel de schrede naar een verlaten bouwval op een kleine heuvel. Zwijgend werpt de ander hem zijn speer toe en stormt verder. „De krijgers mogen zich haasten want mijn tijd is geteld," schreeuwt de achterblijvende hem na, terwijl hij alleen zijn weg zoekt over de stenen hopen. Met de wolfshond als een schaduw achter zich, strompelt de man haastig de vervallen wenteltrap op. Nauwelijks heeft hij het hoogste punt bereikt of de Fir Iboth verschijnen aan de voet van de bouwval. „Geef je over", schreeuwt de aanvoerder" en wij sparen je leven!" „Over mijn leven beslis ik zelf," snauwt de Fomori terug.

„Scheer je weg, voordat de dapperen van Haluch je gebeente in de zon leggen." De Fir Iboth beraadslagen een ogenblik en ondanks zijn benarde toestand gevoelen de Fomori's bewondering voor de moed van deze troep die zich zo dichtbij het woongebied van hun vijanden durven wagen. Dan klinkt een schelle kreet. Bleek, maar onverzettelijk omklemt de eenzame krijger zijn speer en terwijl de Fir Iboth hun aanval inzetten snelt de boodschapper luide alarmkreten, slakende op het Fomoridorp, toe. Dan opent zich eensklaps de poort. Tientallen kelen, nemen zijn strijdstroep over als een troep, tot de tanden bewapende krijgers, naar buiten stormt.

PANIEK ☆

DOOR C. BAUER

27

„Dat wist ik wel," gromde Shane tevreden. „Ik dacht bij mezelf laat ik nou maar weer gauw naar hem toe gaan, want hij zit van ongeduld te trappelen." Hij werkte zich behaaglijk in een fauteuil, stalde omslachtig zijn verzameling pijpen voor zich uit en zei opgewekt: „En, vertel es..."

„Wàt moet ik jou vertellen?!" vroeg Brennan strijdlustig.

„Van je visite, beste jongen, van je visite natuurlijk, waar anders van?" Hij blies krachtig een paar maal door een van de pijpen, waardoor hij een regen van verkoolde tabak rondsproeide.

„Kun je dergelijke vieze klussies niet buiten doen?" zei Brennan misprijzend.

„Nee," Shane keek hem onschuldig aan, „het regent."

Brennan probeerde het gesprek in een andere richting te leiden. „Kun jij je nog herinneren, dat ongeveer anderhalf jaar geleden hier een wassenbeeldenmuseum is afgebrand?" Shane trok wat denkrimpels in zijn voorhoofd. „Ja... dat is te zeggen...," aarzelde hij, „wacht es even, ja daar heb ik het weer. Daar was een zekere Jarrod directeur van. Hij is er toen nog maar net uitgekomen, meer dood dan levend overigens. Maar ze schijnen hem toch weer aardig opgelapt te hebben. Waarom vraag je dat?"

„Omdat diezelfde meneer Jarrod een tijdje geleden ergens in een villa even buiten de stad, een nieuw panopticum is begonnen."

„Leuk," zei Shane ongeïnteresseerd, „ik zal er es met m'n jongens naar toe gaan."

„Moet je beslist doen," grinnikte Brennan, „en vergeet dan niet even met ze door de zaal der verschrikkingen te lopen."

„Zaal der verschrikkingen?" Shane trok zijn wenkbrauwen vragend op. „Wat is dat voor 'n gezellig oord?"

„Daar staan beeldengroepen van alle moord- en griezelzaakjes uit de hele geschiedenis. Verbazend leerzaam."

Shane scheen nog niet erg onder de indruk te komen. Hij krabde met zijn duimnagel een pijpe op schoon en haalde zijn schouders op. „Dat lijkt me nou weer minder geschikt voor m'n jongens. De schapen zouden er nachtmerries van krijgen."

„Och...", aarzelde Brennan, „dat moet je niet zeggen, ze kunnen er toch ook de oorzaak van papa's hoofdpijn bekijken." Shane keek hem niet begrijpend aan. „Patterson en Burke," verduidelijkte Brennan vriendelijk, „misschien herinner je je die namen nog wel, en als je nog even wacht staat Cathy Gray er waarschijnlijk ook wel."

„Proost," zei Shane. „Die meneer Jarrod lijkt me 'n handige jongen. Maar gelijk hééft-ie, drie verdwenen lijken is voor het publiek griezelig genoeg. En zeker als de zaak door meneer Allison al een beetje voorverwarmd is." Hij boog zich hoofdschuddend weer over zijn pijpen. „Twee emmertjes water halen," bromde hij, „twee emmertjes pompen... meisje... verrèk, wat zit die steel vast... op je klompen... meisje.... nou moe, daar breekt me de hele boel kapot..." Plotseling brak hij zijn alleenspraak af. Hij keek Brennan aan. Zijn ogen vernauwden zich tot een spleet.

„Zeg Tom," zei hij langzaam, „ik herinner me iets."

„Kom, kom," suste Brennan, „blijf maar even rustig zitten, dan gaat het wel over." Shane schudde ongeduldig met zijn hoofd. „Wat zei jij ook weer — waar was die Jarrod de baas van?"

„Wassenbeelden-museum," herhaalde Brennan bereidwillig.

„Zo, zo," knikte Shane nadenkend, „'n wassenbeelden-museum...... zo, zo...... en waar maken ze die beelden van, denk jij?"

„Van koekdeeg," zei Brennan ongeduldig. Shane's manier van ondervragen begon hem te vervelen. Maar Shane trok zich er niets van aan. „Nee, nee," zei hij ernstig, „nee Tom, die beelden maken ze niet van koekdeeg, maar van was!"

„Kom nou?" deed Brennan ongelovig.

„Van was!" knikte Shane nadrukkelijk. „En kun je je nou nog herinneren wat ze op die stoel in de kamer van Burke gevonden hebben?"

„Bliksems," schrok Brennan, „dat is waar ook: was! En geen gewone boenwas of zoiets. Maar......"

„Nou weet ik wat je zeggen wilt," viel Shane hem in de rede. „Je vindt het natuurlijk maar een gewaagde sprong van die was-sporen op de stoel in de kamer van Burke naar een wassenbeelden-museum. Maar misschien vind je die sprong niet zo gewaagd meer als ik je vertel dat ik me nóg iets herinner."

„Toe maar," bewonderde Brennan, „of het niet óp kan!" maar hij begon nu toch wel nieuwsgierig te worden.

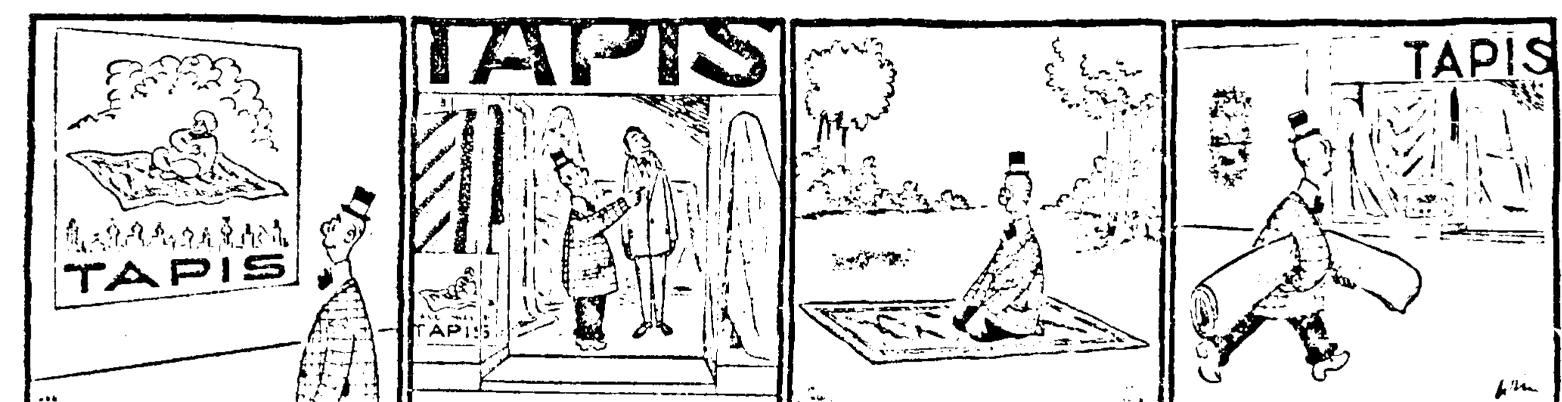
„Ik herinner me namelijk, dat Burke op de een of andere manier zakelijk geïnteresseerd was, of is geweest, in een wassenbeelden-museum. En aangezien dergelijke instellingen nu niet zo dik gezaaid zijn......" Hij had geen gelegenheid zijn zin af te maken want Brennan greep al naar de telefoon. Een kort gesprek met de bank, die Burke's zaken afwikkelde, was voldoende om Shane's vermoeden te bevestigen. Zowel bij het afgebrande als bij het nieuwe museum van professor Jarrod was Burke financieel belanghebbend geweest.

„Dan moest ik er toch maar eens gaan kijken," vond Shane, al zou ik er zelf nachtmerries van overhouden!"

„......En nu, dames en heren, vraag ik uw bijzondere aandacht voor de zaal der verschrikkingen......", de rauwe stem van de gids kreeg een onheilspellende klank. Shane schuifelde in een grote groep bezoekers langs de wassen beelden van professor Jarrod. Hij was nu al voorgesteld aan tientallen staatshoofden, beroemde kunstenaars en grote geleerden, die daar met hun onbewogen was-gezichten de bezoekers aanstaarden. Het begon Shane knap de keel uit de hangen, maar hij sjokte geduldig mee tussen de andere bezoekers: een klas van een meisjesschool onder leiding van een spichtige onderwijzeres, die de grootste moeite had met het handhaven van de orde onder haar pupillen; verder een groep bezoekers die met een grote autobus uit het zuiden waren gekomen, en voor de rest inwoners van de stad die te oordelen naar hun geringe belangstelling voor de eminente figuren uit de historie uitsluitend waren gekomen voor de zaal der verschrikkingen.

(Wordt vervolgd)

UILENSPIEGELS met de TEKENPEN

(Van een medewerker in Nederland)

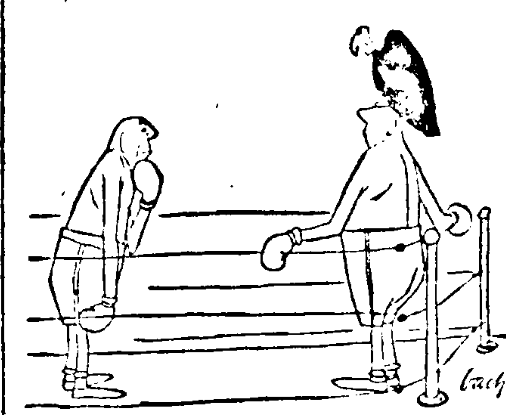
De beproefde thema's van de getekende mopjes beginnen op de achtergrond te raken. De schipbreukeling op het onbewoonde eiland, het onverwachte bezoek van de schoonfamilie, de ontdekkingsreiziger in de braadpan van de negers en de onhandige baby-sitter tellen niet meer mee in het luchtige rijk van de getekende humor. Graaf Poldi behoort al tot de historie. Van het eens zo spotzieke blad „Simplicissimus" weet men niet veel anders meer dan dat het een redacteur had om gevangenisstraffen wegens beledigingen uit te zitten. Wilhelm Busch en Honoré Daumier zijn al vele jaren terug overleden en dus bijna vergeten. Het Britse „Punch" tekent nog steeds de lotgevallen van de beschaafde komiek, die de Engelsman is, maar zetelt nog immer in zijn ivoren toren.

Het grootste domein in het luchtige rijk van de getekende humor wordt thans door heel andere figuren bewoond, door mensen, die men „cartoonisten" noemt. Hun humor is van deze tijd, die nogal zwartgallig is, nogal hard, en die gewoon vindt wat vroeger een nauwelijks besproken merkwaardigheid was. De Amerikaan Saul Steinberg is hun aanvoerder. Naast hem staan figuren met een faam, die in vele kringen onmiddellijk tot grijnzen of glimlachen prikkelt. Zo'n iemand is Peter Arno, met zijn bittere, onverbloemde tekeningen, of James Thurber, met zijn wereldje van psychiatrische dwarskijkers. In Frankrijk is er behalve een Peynet, met zijn Romeo en Julia, die hardnekkig naïef en romantisch blijven, en Chaval, die de humor vindt in niet-menselijk aandoende ongerijmdheden. Engeland heeft Ronald Searle, die de meest onverwachte situatie nog altijd een scherper uitbeeldt dan zijn vele collega's en in Argentinië tekent een zekere Landru z'llen vol met gekke, haastige mensjes. Dit soort geesteskinderen verschijnt over de gehele wereld in de bladen. Ook in Nederland, aan de teestafels, in de literair-gemeubileerde wachtkamers en kappersalons kan men ze zien in toenemende mate. Trouwens, de behoefte aan hun humor in tekeningen schijnt ook hier steeds dringender te worden. De deftigste bladen worden als maar luimiger en verstouten zich geregeld een getekend grapje te publiceren. Geen wonder, dat er in Nederland ook een aantal lieden hun tekenpen aan de cartoon hebben toegewijd. Er valt trouwens goud mee te verdienen. Er zijn er in ons land ongeveer twintig, die van het tekenen van cartoons hun vak hebben gemaakt. Voor het merendeel zijn ze nog vrij jong en pas enkele jaren bezig. De meesten zoeken nog naar een eigen stijl, maar men ziet men hun werk ook in het buitenland gepubliceerd. Tom Smits is iets langer in het vak. Hij stuurde jarenlang zijn cartoons naar de Verenigde Staten zonder resultaat. Hij bleef maar sturen en plotseling verscheen een van zijn tekeningen in een groot blad. Sindsdien geniet hij aan de overzijde van de oceaan een behoorlijke reputatie. Een van de meest op de voorgrond tredende Nederlandse cartoonisten, die pas enkele jaren tekent, is de man die signeert met Yrrah. Zijn stoïcijnse grapjassen hebben reusachtige kromprofielen en dito onderkinnen en doen wel eens denken aan de Franse cartoonist André François. Yrrah gaat onverstoorbaar verder en zijn menselijke monsters zijn uit duizenden te herkennen. Van Bach, Van den Born, Wim van Wieringen, Van Wessum, Ted Schaap, Catrinus, Lex Metz, Hugh Jans merkt men hier en er tekeningen op.

Het beste werk komt — dat moet gezegd worden — wel eens in de schaduw van de produkten der grootmeesters als Maroc, Dubout, Cobean, Virgil Partch, Eiffel, Vip, etc. Uiterst verlangend zijn de Nederlanders om hun cartoons in het buitenland te tonen. Geen wonder, een cartoon, die in ons land tien tot dertig gulden (afhankelijk van oplage van het blad en formaat van de tekening) oplevert, kan in Engeland acht tot tien pond, in Duitsland ongeveer zestig Mark waard zijn. Ook Zweden en Frankrijk zijn niet schraperig in hun betalingen. Engeland en Zweden zijn grote afnemers, vergaarbakken zelfs, waarin rijp en groen terecht kan. Populaire Engelse bladen verschijnen wekelijks met een bijlage vol cartoons. Sommige Zweedse bevelen hun lezers op een al eren overdadige wijze in de lach te schieten.

Van de Nederlandse tekenaars hebben een aantal persoonlijk contacten met buitenlandse bladen gelegd. De meeste cartoonisten geven er echter de voorkeur aan hun werk door een daarvoor geëigende organisatie te laten verspreiden. De grootste op dit gebied in Nederland is het Swan Features Syndicate aan de Herengracht in Amsterdam. Het heeft contacten over de gehele wereld en weet Nederlandse cartoons tien twintig keer te verkopen. De komische gebeurtenissen, die bijvoorbeeld Wim van Wieringens „Simpelman" beleeft kan men in een aantal latijnse landen in China (van boven naar onder) en in Japan (van achteren naar voren) net zo goed als in Nederland op de voet volgen. Zijn humor heeft iets feestelijks, als confetti, en dat spreekt in de warme landen sterk aan. Onder de Nederlandse Uilenspiegels met de tekenpen is hij trouwens een buitenbeentje, doordat hem de zo in de mode zijnde keiharde, bizarre „sophisticated cartoon" volkomen vreemd is.

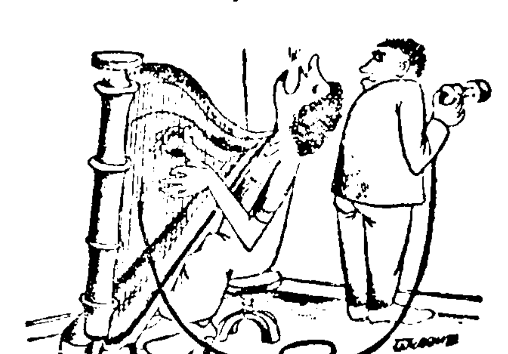
De geaardheid van de Nederlandse getekende humor sluit, in het algemeen gesproken, het naast bij de Angio-Saksische aan, uiteraard en een Nederlander tot in de ivoren toren van „Punch" is gedrongen. Vreemde ervaringen doen de Nederlandse cartoonisten in Duitsland op. Hun pennevruchten zonder woorden zien ze in de Duitse bladen bijna altijd terug met uitgebreide, naar onze smaak volkomen overbodige, onderschriften, het liefst op rijm en ritmisch.

De Nederlandse Uilenspiegels hebben sinds het verscheiden van het blad Mandril geen eigen podium meer, — als bijvoorbeeld de Amerikanen in hun New Yorker of hun grote weekbladen bezitten. Trouwens, in meer opzichten staan de Nederlanders achter bij hun buitenlandse collega's. Ze moeten het zonder de tips doen, die de lezers van de grote buitenlandse bladen dagelijks naar hun favoriete tekenaars sturen. Evenmin kunnen zij het zich permitteren er een vaste, betaalde grappesbedenker op na te houden, gelijk vele beroemdheden kunnen.

Maar in feite is dit alles ondergeschikt en niet anders dan een euvel, dat de massaproduktie aankleeft. Trouwens, de ervaring heeft duidelijk gemaakt, dat de cartoonisten van het goede slag zo'n acht jaar zeker gestadig kunnen werken voordat hun inspiratie opgedroogd is. Als ze hun inkomsten verstandig beheerd hebben, kunnen ze een maand of wat reizen, vakantie houden of wat anders doen, om dan weer met een schat aan ideeën aan de slag te gaan. Een kunst van hun vak is een denkrichting te vinden, bepaalde stramiens waarop men kan voortborduren en een eigen stijl ook.

★ ★ ★

Algerijnse bevolking wordt opstand beu

Oran (Algerië). — De Franse minister van defensie, André Morice, die een rondreis door Algerië maakt, heeft op een persconferentie te Oran verklaard, dat de Algerijnse bevolking de misdaden der opstandelingen" beu wordt en dat deze laatsten hun strijdkrachten thans slechts in stand kunnen houden door de bewoners tot dienstneming te dwingen.

Het aantal Mohammedaanse opstandelingen, dat zich bij de Fransen had aangesloten, was in mei, juni en juli verdrievoudigd, aldus de minister.

Vijf verenigingen van Europeanen in Algerië hebben een zeker voorbehoud gemaakt voor wat betreft de nieuwe politieke hervormingen in Algerië, die door de Franse regering zijn voorgesteld.

Een woordvoerder van de verenigingen verklaarde op een persconferentie te Algiers dat deze gekant zijn tegen de plannen van de Franse regering om een enkele kieslijst voor Mohammedanen en Europeanen in Algerië te doen samenstellen.

PERSOONLIJKE GEWETENSVORMING

Loutere wetsethiek leidt tot farizeïsme

Moraliteit reikt verder dan de wet

Een vorige maal hebben wij betoogd, dat een welbegrepen plichtsbesef het leven zijn diepe zin geeft. Onder plicht verstaan wij dan onze gebondenheid aan het geheel van de eisen, die onze natuur stelt met het oog op het bereiken van haar doel. Dit doel is door God gegeven, bijgevolg zijn ook de middelen gegeven die tot dat doel voeren. Zij zijn namelijk voelbaar uit de eisen van de natuur; anders gezegd: zij worden duidelijk in het door ieder innerlijk gevoelde streven naar groei en ontwikkeling van zijn menselijkheid, zijn persoon. De verwerkelijking van al die eisen van onze natuur vormt tezamen het morele leven.

Nu is het een feit — gevolg van de zondeval — dat lang niet alle mensen leven overeenkomstig hun geweten, dat, als het goed werkt, die eisen duidelijk stelt. Dat is altijd zo geweest en zal ook zo blijven zolang deze wereld bestaat.

Geloof en leven

Daarom zijn er ook altijd wetten geweest om de mensen te helpen, eventueel te dwingen, een minimum van moreel leven te onderhouden.

Maar die wetten alléén maken het zedelijk leven niet. Dit gaat veel verder en dieper dan het nakomen van een voorschrift. Daarop willen wij vandaag wat nader ingaan aan de hand van een voortreffelijke verhandeling over dit thema van prof. G. Madinier (De mens en zijn geweten. Het Spectrum, Utrecht).

Zonder enige twijfel behoort de wet of, zo men wil, de verplichting tot het gebied van de moraliteit, maar zij maakt niet het hele gebied daarvan uit en is zeker niet het wezen van het zedelijk leven.

Men kan dit op de volgende manier duidelijk maken. Wie wetten en voorschriften goed bekijkt, ziet onmiddellijk, dat deze altijd algemeen en onpersoonlijk geformuleerd zijn. Dat ligt voor de hand, omdat ze een algemene gedragslijn voorschrijven, die als zodanig zonder meer niet bruikbaar is. Ze moeten toegepast worden en dat geschiedt altijd in een bijzondere en persoonlijke, concrete situatie. De wet is derhalve een richtlijn, die pas tot leven komt, wanneer het persoonlijk geweten van hem, die zich door haar laat leiden, eerlijk rekening houdend met alle speciale omstandigheden, doordringt tot de geest, die de wet heeft geïnspireerd.

In deze terugkeer tot de bronnen van alle wetten die geformuleerd, van alle waarden die vastgesteld kunnen worden, vindt het subject het middel om de moraal met de ethische situatie, het eeuwige met het toevallige te verbinden.

Verder mag men het gevaar niet over het hoofd zien dat besloten ligt in de opvatting, dat het morele leven niets anders zou zijn dan gehoorzaamheid aan wetten. Wie hierover ook maar even nadenkt, ziet onmiddellijk in, dat de verleiding dan voor de hand ligt te menen, dat alles in orde is zolang men maar geen wetten overtreedt. Heel gemakkelijk komt men dan ertoe zich met het minimum tevreden te stellen. In een dergelijke louter negatieve houding is beslist geen plaats voor positieve deugdbeoefening. En dan zeggen wij nog niets van „de stap-verder", namelijk het zich beroemen op het stipt onderhouden van de letter van de wet. Hoeveel onrecht is er niet gepleegd met — op deze manier — de wet in de hand?

Het is duidelijk, dat men aldus zijn geweten op ontoelaatbare wijze misvormt. Wie zich, zoals gezegd, beroemt op het nakomen van de letter van de wet, vindt zichzelf voortreffelijke, en bijgevolg anderen, die zijn gedrag niet volgen, berispelijk of erger. Van een dergelijke houding heeft St.-Augustinus eens zeer terecht opgemerkt, dat er iets ergers is dan de ondeugd, namelijk de hoogmoed van de deugd!

Juist omdat men alle waarde legt in de uiterlijke daad, worden anderen volgens deze zelfde maatstaf beoordeeld. De mensen zijn dan goed of slecht al naar gelang hun werken goed of slecht zijn! Als men zó het morele leven afhankelijk maakt uitsluitend van het stipte, uitwendige onderhouden van de wet, vervalt men onvermijdelijk in het farizeïsme dat Christus zo scherp veroordeeld heeft.

Tenslotte verdient ook de volgende overweging onze aandacht, als wij goed willen begrijpen waarom het naleven van de wet niet het wezen van de zedelijkheid kán uitmaken. Wanneer een wet iets voorschrijft, is dat altijd iets dat buiten de persoon staat, buiten degene voor wie de wet gegeven is.

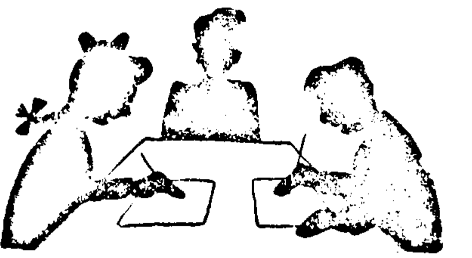
Om die reden moet de afzonderlijke mens zich onderscheiden voelen van die wet. Zij verplicht hem van buitenaf, en daaraan verandert niets, ook als hij inziet, dat de opgelegde verplichting overeenkomt met wat zijn verstand als juist beschouwt. De wet blijft onder alle omstandigheden een voorschrift van buiten de afzonderlijke mens. En de afzonderlijke mens kan eenvoudig niet aannemen, dat hij geen andere bestemming zou hebben dan het gehoorzamen aan de wet. Daarvoor is zijn wezen te diep, te rijk, te veel-omvattend. Het menselijke wezen nu dat zoals gezegd, veel wijdere ambities heeft dan welke wet ook kan voorschrijven — de wetten betreffen immers altijd afzonderlijke, nauw omschreven aspecten van het **hele** leven — kan wel, en doet dat ook, terwille van de goede orde geheel achter de wet gaan staan, innerlijk zijn volle instemming daarmee betuigen. Op dat ogenblik, zegt Madinier, wordt de verplichting door zijn geestdrift opgenomen en de plicht is tot liefde geworden.

De liefde en de wet zijn bijgevolg even noodzakelijk. De liefde, omdat daardoor het onderhouden van de wet pas een echt menselijke daad wordt — die innerlijke ontplooiing en vreugde verschaft —, de wet, omdat zij door de eisen, die zij stelt, een minimum van zedelijk leven garandeert.

Hoezeer de liefde, d.w.z. de vrije, persoonlijke instemming met de wet, hier het voornaamste is in verband met echte moraliteit, blijkt uit de woorden van J. Lacroix, die eens geschreven heeft in een heldere verhandeling over de betrekkingen van de liefde en de wet: „De echte liefde wordt in de eerste plaats daaraan herkend, dat zij de wet niet komt opheffen maar vervolmaken."

AMIGOE VAN DE JEUGD

Niet KLAGEN, maar DOEN

Nee, zúlk weer hadden de kabouters niet dikwijls meegemaakt! De storm huilde en gierde door het bos en zelfs de zware kruinen van de oude eiken bogen voor zijn kracht. Grote, grauwe wolkgevaarten joegen langs de hemel en de regen gutste bij stromen neer.

Wat een tegenvaller voor de kabouters! Het weer was de hele dag zo mooi geweest en ze hadden dan ook afgesproken, om die avond een grote wandeling te maken. Maar nú kon daar natuurlijk niets van komen.

Verdrietig zaten de arme kereltjes dan ook bij het licht van hun kleine lampjes en lantarentjes om de grote tafel in hun hol en zij spraken geen enkel woord. Maar zuchten deden zij wél, en die zuchten waren, met het doffe loeien van de storm, de enige geluiden, die zich lieten horen.

Er was één kabouter, die niet zuchtte — Remus, die de oudste was. Dat was ook helemaal niet vreemd, want je hoorde Remus bijna nooit. Of dit nu kwam, omdat hij zo oud was, weet ik niet — misschien vond hij veel praten wel overbodig.

Nu, daar had hij misschien wel een beetje gelijk in, maar de andere kabouters vonden het toch vreemd.

De kleine kereltjes zaten dus rond de tafel en zij wisten telkens hun traantjes weg. En toen dit zo wel twee uur geduurd had, was er eindelijk één, die het zwijgen toch een beetje eentonig begon te vinden.

„Hééé........" zei Pips, „wat waait het toch!"

Maar dát wisten de kabouters natuurlijk ook; er was er niet één, die Pips antwoord gaf.

„Héééé......" begon hij nog eens. „Horen jullie wel, hoe......"

Maar méér zei Pips niet, en dat was geen wonder. Er klonk plotseling een zware slag, die het hele hol deed trillen.

Alle kabouters vlogen overeind en zij gilden en schreeuwden van angst en schrik.

Alleen Remus bleef kalm. Hij keek eens naar zijn vriendjes, die angstig en in de grootste verwarring door elkaar liepen.

Remus was de eerste, die er aan dacht eens buiten het hol te gaan kijken. Het regende nog wel even hard en de storm loeide en gierde onverminderd voort, maar voor een ogenblik was dat niet zo erg. Remus verliet het hol om door de gang zo vlug mogelijk in het bos te komen. Wie weet, wat hij daar zou zien!

Niet één van de kabouters had gemerkt, dat hun vriendje verdwenen was. Ook Pius had er niet op gelet.

Maar dat kwam zo:

Pips had erg voorover gezeten, met zijn hoofd in zijn handjes, en het was hem dan ook volkomen ontgaan, dat Remus zich verwijderd had. Maar een paar seconden later vlóóg Pips overeind, want plotseling was hij óók op het idee gekomen om eens boven de grond te gaan kijken.

De gang liep langzaam naar omhoog en Pips snelde voort, zo vlug hij kon. Maar opeens bleef hij staan. Zijn knietjes begonnen te trillen, zijn handjes beefden en zijn hartje klopte hem in de keel.

Pips was vreselijk geschrokken. Hij had in het donker wel niets gezien, maar...... o!

Kijk, dat hij niets zag, dát was het nu juist!

Want Pips had iets móéten zien. De gang was bijna ten einde, en al was het ook nóg zo donker in het woud — op de plaats, waar hij nu stond, zag je toch altijd wat licht schemeren. En daar was nu niets van te bespeuren...... niets.

Pips kon onmogelijk begrijpen, hoe het kwam, maar dat er iets ergs gebeurd was, ja...... dat begreep hij wél.

Maar...... er was nog meer!

Vlak bij hem, aan het eind van de gang, bewoog zich iets. Pips durfde zich niet verroeren — zijn aardige, blauwe oogjes vulden zich met tranen.

En toen......

„Kom je ook eens kijken?" klonk opeens een stem.

Pips had de stem onmiddellijk herkend.

„Ben jij het, Remus?" riep hij verbaasd. „O, Remus, Remus...... ik ben zo bang! Wat...... Wat is er gebeurd? Wéét je het?"

„Ja!" zei Remus. „Ik heb het ontdekt. Er is een boom omgewaaid en de stam is juist op de ingang van ons hol terechtgekomen. We kunnen er nu niet meer uit."

„Maar, Remus! Wat vreselijk! O, o, o, o! Nu moeten wij altijd hier blijven en nooit zullen wij meer in het bos kunnen komen! O, o, o, o......!"

Pips begon droevig te schreien en zich eensklaps omkerende, snelde hij jammerend naar zijn vriendjes terug.

Maar...... Remus schreide niet. Hij hoorde het geluid van Pips' wegsnellende voetjes en...... hij glimlachte eens.

Het was doodstil in het grote hol. Urenlang zaten de kabouters nu al om de tafel, met hun hoofdjes in de handjes. De morgen was al aangebroken, maar hun zwijgen duurde nog altijd voort.

Eerst hadden zij natuurlijk wél gesproken — heel véél zelfs, en wild door elkander. Maar niemand had een middel weten te bedenken om de boom te verwijderen.

De arme kereltjes zaten bedroefd en zonder enige hoop bij elkaar. Zij zagen geen uitkomst. Nooit zouden zij het bos meer zien en hun vriendjes, de andere kabouters...... de aardige dieren en de lieve bloemen...... de vriendelijke sterren, de zilverblanke maan en de milde, koesterende zon.

Zo kropen de uren voorbij.

Toen... eindelijk stond Remus op. Remus, die nog geen enkel woord had gezegd, maar wél nu en dan geglimlacht had. En hij lachte wéér, want in zijn zak wist hij zijn mesje, dat hij 's middags nog geslepen had.

Langzaam ging hij met zijn lantarentje naar de gang en even later was hij verdwenen.

Bedroefd schudden de arme kereltjes hun hoofdjes, want zij wisten niet, wat zij er van moesten denken. Was Remus nu zó dom, dat hij wou proberen de boom weg te duwen?

Een ogenblik later was Remus al terug? Hij had iets in zijn handje en dat lei hij midden op de tafel neer. Het was iets groenachtig bruins, dat veel op een reepje schors geleek.

Remus ging weer heen, om echter vrijwel dadelijk terug te keren en ook nú lei hij zo'n stukje neer. Maar Remus sprak geen enkel woord — wel veertig keer ging hij heen en terug, en het hoopje op de tafel werd voortdurend groter.

Toen......

Het gaan en komen van Remus duurde onverminderd voort. Maar nú waren het andere dingen, die hij bracht: hij kwam telkens met splinters — ruwe, vochtige splinters van levend hout.

„Remus......! Maar Remus......! Houd toch op!" jammerden de kabouters zacht.

„Ik begrijp niet, dat jij nu lust hebt om te spelen", verweet er een.

Toen, opeens, gaf Pips een schreeuw.

Pips was de eerste, die begreep, dat Remus niet speelde en hij riep:

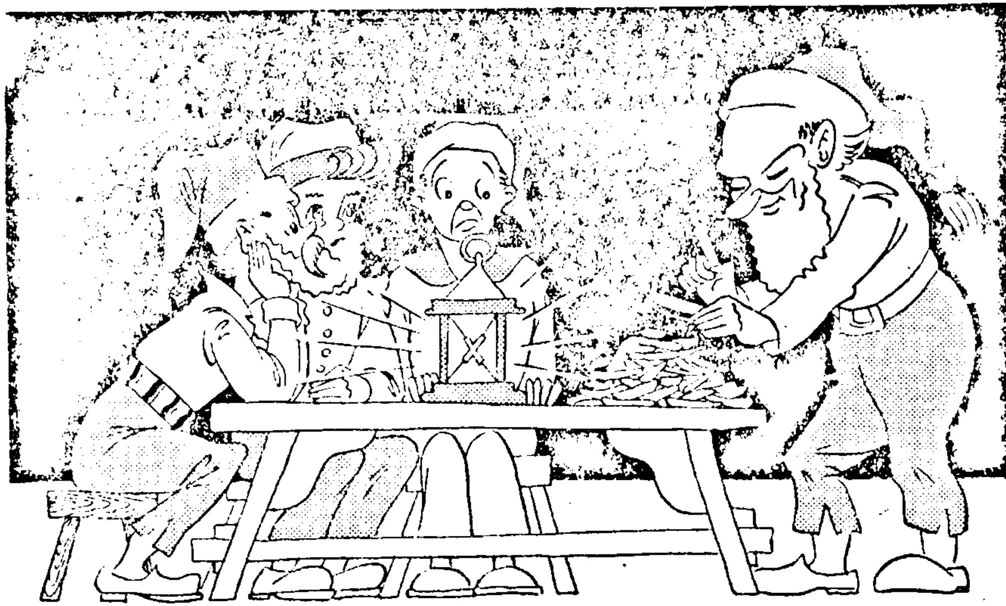
„Nee......! Remus doet helemáál niet vreemd! Remus wil ons laten zien, dat er, om de ingang van ons hol weer vrij te maken, maar één middel bestaat! Wij kunnen de boom niet wegkrijgen, maar...... we kunnen er wel doorhéén. Dat is geen gemakkelijk werk, en het kost natuurlijk veel moeite en tijd, maar Remus is er alvast mee begonnen! Kijk maar eens, wat er al op de tafel ligt! Jullie weten, dat Remus niet van veel praten houdt. Maar hij snijdt telkens een stukje uit de stam, want zó wil hij ons doen begrijpen, dat wij door al ons klagen en jammeren nooit verlost zullen worden, maar dat wij de handen uit de mouwen moeten steken! En ik vind, dat het nu zo zachtjes aan mijn beurt is, om wat te doen, want ik denk, dat Remus wel moe zal zijn en daarom graag een poosje wil rusten."

„Ja, want ik wordt zo langzamerhand een dagje ouder, Pips!" lachte Remus, die juist weer binnengekomen was en zijn honderddrieëntwintigste splinter op de tafel lei.

Ali Baba EN DE VEERTIG ROVERS

HET UURWERK

I

Hij trok het laadje open,
't Knaapje stond aan zijn zij
En zag het uurwerk liggen,
„Hé, grootvader, geef het mij."

II

„Ik zal het u wel eens geven,
Toekomende jaar, misschien,
Als gij goed leert en braaf zijt",
Zei de oude. „We zullen zien."

III

„Toekomende jaar?" zei 't knaapje.
„O, grootvader, maar dan zoudt gij
Reeds lang kunnen dood zijn.
Gij zijt zo ziek en oud."

IV

De oude stond te peinzen,
En dacht: het is wel waar.
En zijn lange vingers streelden
Des knaapjes krullend haar.

V

Hij nam het zilveren uurwerk,
Met de zware keten erbij,
En lei het in de gretige handjes.
Het komt nog van uw vader, sprak hij.

VI

Daar was een grafje gedolven.
De scholieren stonden er rond.
En een oude man boog met moeite
Nog een knie naar de grond.

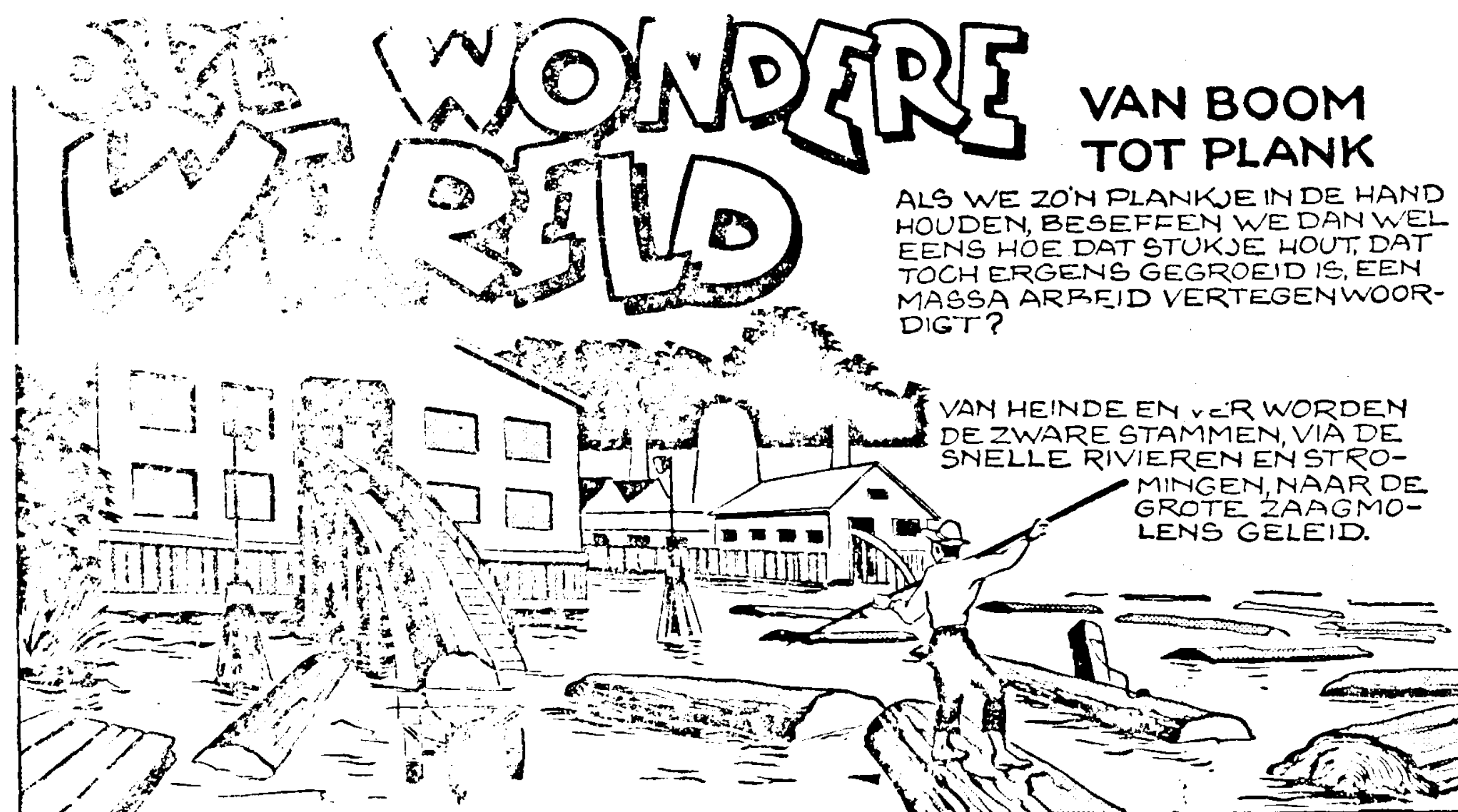
VII

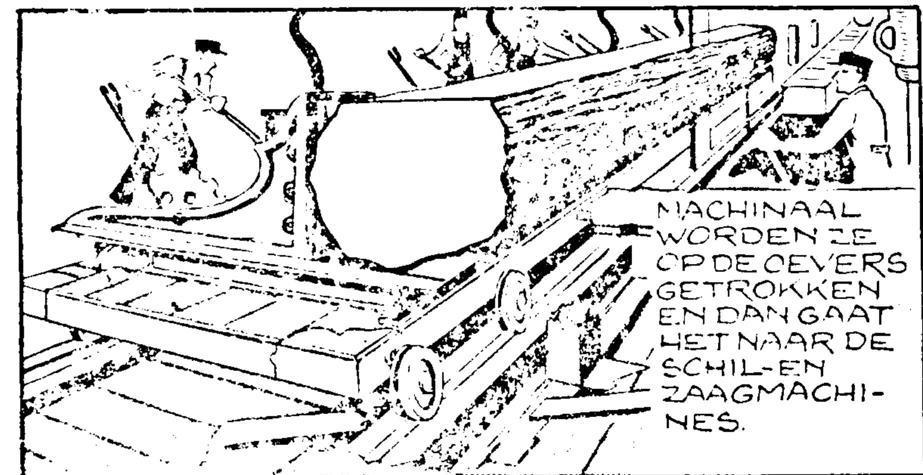
Het koele morgenwindje
Speelde om zijn haren zacht.
Het gele kistje zonk neder.
Arm knaapje, wie had dat gedacht?

VIII

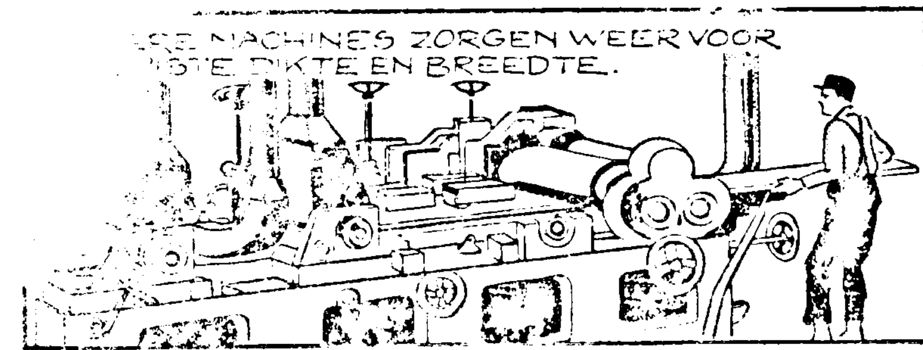
Hij keerde terug naar zijn woning
De oude vader, en weende zo zeer.
En lei 't zilveren uurwerk
In 't oude laadje weer.

(Van nichtje Gerda Smeets)

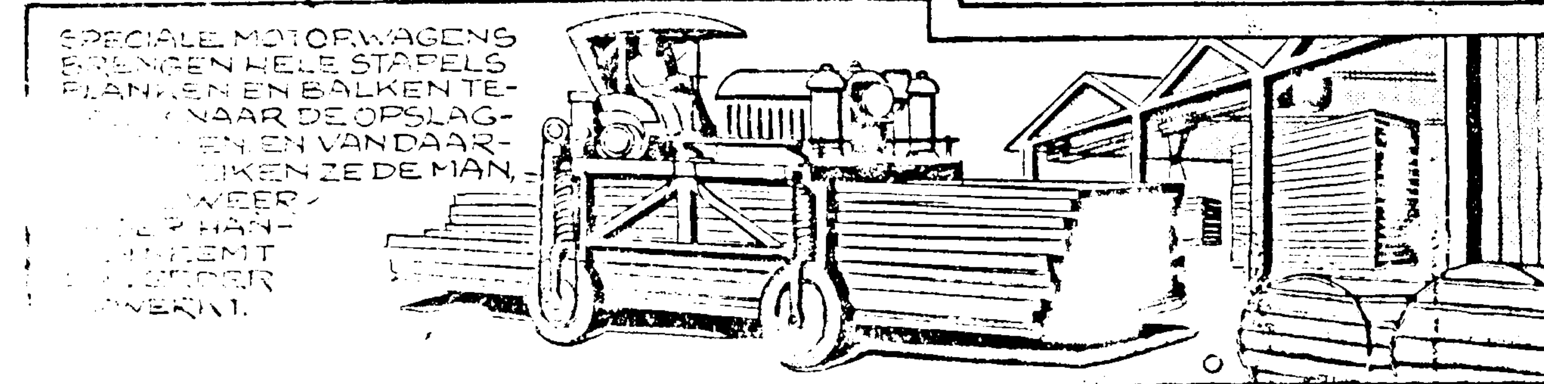

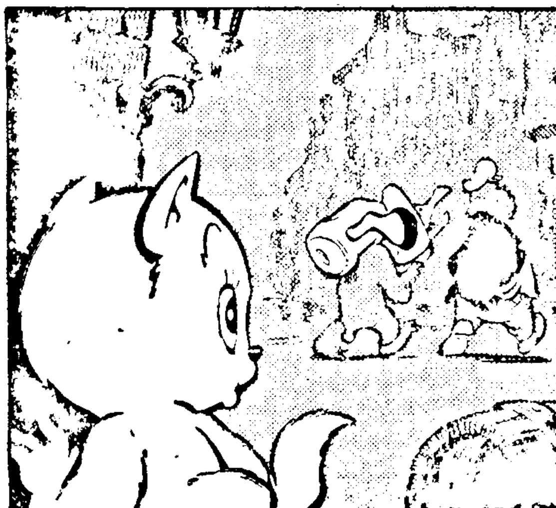

TOM POES en de WRAAKGIER

2958 Wal Rus keek een tijdje beteuterd naar de schreiende Kriegel, die steeds maar riep: „Bewraak me toch! Is er dan geen recht meer?"

Tenslotte begon het hem te vervelen. „Hou op met dat geschreeuw, meneer!" bulderde hij. „Ik hoor nog liever een brulbroei bij storm! Hier! Draag m'n plunjezak en kom mee! Ik zal je met mijn schip naar dat overgehaalde Knekelpick-eiland van je terugbrengen, Kriebels! Dat is recht en wraak genoeg, wat mij betreft!"

Al sprekende vatte hij de gebroken wraakgier bij een arm en trok hem mee in de richting van de Albatros.

Tom Poes keek het zich verwijderende groepje na. Hij hoorde het klagelijke gejammer van de onder de plunjezak gebogen Kriegel langzamerhand wegsterven, en toen begon hij naar het einde van de kade te lopen.

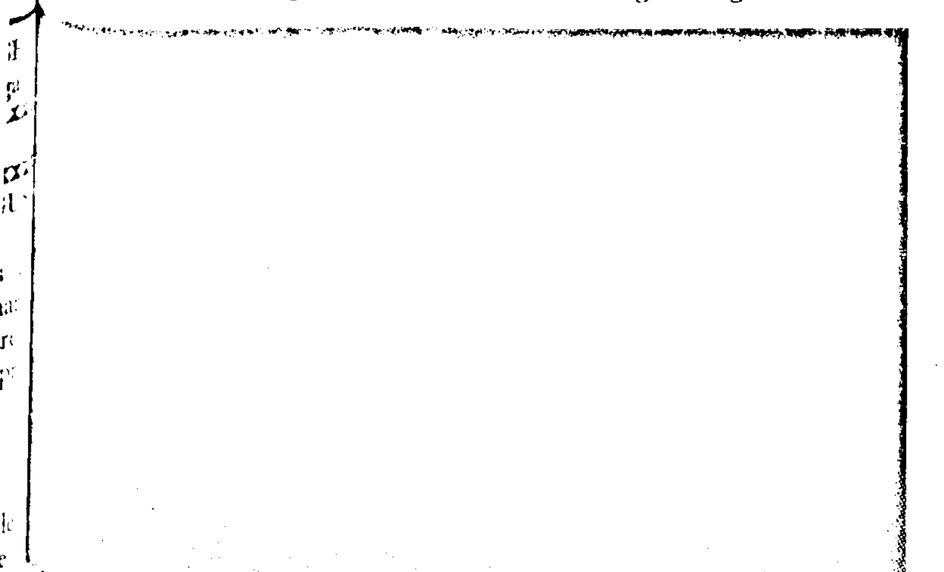
„Het kan vreemd gaan in de wereld!" peinsde hij. „Die Kriegel is helemaal bekeerd. Hij meent het echt, dat hij zelf bewraakt wil worden, omdat hij altijd zo slecht is geweest. Ja, ja, zo gaat het met diegenen, die met wraakboekjes rondlopen. Eigenlijk moet je medelijden met ze hebben!"

Even later stond hij aan het eind van de pier de uitvarende Albatros na te kijken. „Maar het is toch prettig, als ze weer weg zijn!" dacht hij.

...evanche-ontmoeting Aruba-...aiti eindigt onbeslist (2 - 2)

...wee feilloze doelpunten ...n marinier Verstraate

...stad. — Ofschoon Haiti alles op alles heeft gezet, is het dit team ...uracao het kampioenschap behaalde, niet gelukt om de Aru... ...oetballers te verslaan. De revanchewedstrijd eindigde gisteravond ...ijk spel 2-2 en dat geeft de krachtsverhouding aardig weer.

...itiaanse keeper wist menigmaal op het nippertje redding te brengen.

...pstelling was gisteravond als

Blain
Legros Blaise
Verne Cabral Morin
...e Rosier Haig Tasey
Wilson

—O—

Kemp
...zalez Verstrate Williams
Tromp Vos Perez
Dirks Mattheo
Diaz

...idsrechter de heer Gochi ...p. grensrechters Ridderstap en

...wedstrijd is pas twee minuten ...als de Haitianen er in slagen ...rner die door Wilson wordt ge... ...n en feilloos voor het doel ge... ..., om te zetten in een doelpunt. ...or Haig was hierbij de goal... ...Haiti blijft daarna enthousiast ...elen en is enige tijd in de ...erheid, hoewel ook Aruba ...malen op fraaie wijze door... ... Beide ploegen zoeken het in ...ang en open spel, waarbij het ...t hoe zuiver de Haitianen ... weer weten te plaatsen. Aru... ...n nog niet goed zijn vorm vin... ...n linkshalf Tromp in het by... ...r heeft niet zijn beste voetbal... ... Na ongeveer tien minuten ...n krijgt Aruba een prachtige kans als Doc Williams de bal goed voor het doel plaatst. Jammer dat er dan geen schutters zijn en de Haitianen gemakkelijk de bal kunnen wegwerken. Een tweede corner van Haiti dreigt weer hoogst gevaarlijk te worden en slechts op het laatste moment weet keeper Diaz deze bal weg te stompen.

Als dan na een half uur opnieuw het Arubaanse doel onder druk komt en slechts een even over de lat schieten door Williams een doelpunt voorkomt, komt er een reorganisatie in de Arubaanse ploeg. Boyé komt voor Tromp, Gochi Brion voor Mundo Kemp, Steba voor Paula. Een verbetering brengt dit echter voorlopig nog niet. Naar onze mening was het beter geweest Brion op de plaats van Williams te plaatsen en Brion en Kemp dan te laten wisselen op de rechtsbuiten- en binnenplaatsen. Diaz weet daarna nog menige bal, zij het vaak op het nippertje onschadelijk te maken en tot tweemaal toe ontsnappen de Arubanen de dans door keihard, maar wat onzuiver schieten door Wilson en Tasey.

Met 1-0 in het voordeel van Haiti komt de rust en de verwachtingen zijn dan ten aanzien van Aruba voor deze avond niet hoog gespannen.

De rust heeft onze jongens echter kennelijk goed gedaan en als scheidsrechter Tromp het beginsignaal geeft zien we een Arubaans team dat eindelijk het verband weet te hervinden en vastbesloten is om de Haitianen in ieder geval de wedstrijd niet cadeau te maken.

Al in de derde minuut komen er voor de Haitianen gevaarlijke momenten. Boyé schiet knalhard juist over het doel. Een corner komt gevaarlijk dicht voor het doel, maar gaat juist over. Brion komt voor het open en lege doel en.... schiet naast. Intussen komen er ook nog al wat aanvallen op het Arubaans heiligdom maar steeds is Diaz op zijn post. De moeite wordt beloond, als zeventien minuten na de hervatting een cornerbal door Gochi Brion voor het doel wordt geplaatst en (Marinier) Verstraate de bal zeer zuiver inkopt. Het wordt zodoende de gelijkmaker, die tevens het mooiste doelpunt van de avond is.

Aruba gaat er daarna herhaaldelijk van door en de voorhoede kan zich veilig tot ver op het veld wagen, omdat Dirksz en Matheo in de achterhoede rotsen zijn waar elke verrassingsaanval van Haiti op te pletter loopt.

Na 23 minuten spelen zet Brion Verstraate opnieuw aan het werk en.. opnieuw scoort onze Marinier feilloos. Aruba heeft nu een 2-1 voorsprong.

Het publiek dat uit vele duizenden belangstellenden bestaat wordt enthousiast en vuurt onze jongens nu goed aan. Toch kan niet worden voorkomen dat een fout wordt gemaakt. Een kostbare fout, waardoor in deze wedstrijd de overwinning onze neus voorbijgaat. In het heetst van het gevecht en als Diaz de bal heeft weten te bemachtigen, werpt hij deze in plaats van hem weg te knallen. Jammer, want er was gelegenheid genoeg om de bal met een goed hard keepersschot weg te werken. Even ontstaat verwarring in de achterhoede en daarmee is dan de gelijkmaker geboren. De Haitianen scoren uit een scrimmage voor het Arubaanse doel.

Overigens is het een uitslag waarmee Aruba tevreden kan zijn. Het blijft een zeer grote eer het kampioensteam van de Midden Amerikaanse spelen met een eilandelijk team op zo goede wijze partij te geven.

Onze voetbalroem is, gezien de resultaten van deze twee wedstrijden nog niet aan het tanen.

Ons verslag van de wedstrijd van maandagavond behoeft intussen een correctie. Het derde en laatste Arubaanse doelpunt werd niet gescoord door Kemp, maar door de Marinier Verstraate, die in beide wedstrijden uitblonk. Ook keeper Diaz was voortreffelijk in vorm.

Gezellig samenzijn.

Na afloop van de wedstrijd werd op Basiruti een ontvangst gehouden, aangeboden in samenwerking tussen de Arubaanse voetbalbond en de consuls van Haiti en Panama, de heren S. N. Ecury en J. Eskildsen. Wij zagen er de Gedeputeerden van het eilandgebied, staten- en raadsleden, tal van consuls, bestuursleden van de sportbonden en vanzelfsprekend de spelers van beide ploegen. Het werd een ongedwongen en gezellig samenzijn. De heer Porfirio Croes, voorzitter van de AVB sprak de aanwezigen toe. De heer Croes dankte de Haitianen voor de charmante wijze waarop zij de uitnodiging om hier twee wedstrijden te spelen, hadden aanvaard. Verder dankte hij hen voor de sportiviteit bij beide wedstrijden getoond. In het algemeen belichtte de heer Croes nog eens op zeer heldere wijze en in vloeiend Spaans het belang van de sport in het algemeen en van de Arubaanse voetbalerij in het byzonder.

Vervolgens kreeg de leider van de Haitiaanse delegatie, docteur Roy het woord. Hij vertelde hoe de leider van de Panamese sportdelegatie helaas niet aanwezig kon zijn, maar hem verzocht had, om namens de Panamese regering aan de consul van Panama op Aruba een onderscheiding uit te reiken voor diens onvermoeibare arbeid ten bate van de sport. Dr. Roy speldde daarop de geheel verraste heer Eskildsen een Panamese onderscheiding op de borst. Ontroerd door deze officiële hulde, dankte de heer Eskildsen.

Op Basiruti was een uitgebreid koud buffet aangericht. Al met al werd het een zeer gezellig feest, dat tot in de vroege morgenuren voortduurde.

Gaarne complimenteren wij voorzitter Porfirio Croes en zijn bestuursleden met de organisatie van de voetbalontmoetingen, die vele duizenden een prettige avond bezorgden en een positieve bijdrage leverden tot het handhaven van de Arubaanse voetbalroem.

— De leeuwentemmer van het circus Krone, Hilbert, klopte, na een geslaagd optreden in Linz, een van zijn tijgers liefkozend op de rug. De tijger klopte terug, met het gevolg dat Hilbert naar de dokter moest om zijn verwondingen te laten hechten.

Examens

Oranjestad. — De resultaten van de gisteren voortgezette examens hoofdakte waren als volgt: Twee candidaten werden afgewezen. Geslaagd voor het A-gedeelte Mej. C. S. Tromp en de heren A. J. Steinfort, C. J. Vernhout en P. C. Westerborg.

Voor het B.-gedeelte slaagden O. J. Boekhoudt, Elle Feenstra, J. H. Frank, Johanna J. Ruys, Cornelia Tromp en D. Tromp. Mej. Tromp en de heren Boekhoudt en Frank kon nu het diploma worden uitgereikt.

Voor het examen Wiskunde L.O. slaagde gisteren de heer H. Zeilstra. Een candidaat werd afgewezen.

RUSLAND kan nog geen kunstmaan lanceren

San Francisco. — Dr. Wladimir Kotelnikof, die als hoofd van de afdeling radio en elektronica van de Sowjet-Academie van wetenschappen een Russische delegatie naar een tentoonstelling en een congres betreffende de elektronica te San Francisco leidt, heeft op een persconferentie meegedeeld, dat de Sowjet-Unie tengevolge van een gebrek aan ingenieurs nog niet de raketten kan vervaardigen, welke nodig zijn voor het lanceren van een kunstmaan. Het tekort aan ingenieurs noemde hij voornamelijk een gevolg van de snelle groei van de Russische elektronische industrie.

Dr. Kotelnikof verklaarde, dat de Sowjet-Unie toch tijdens het Geofysisch jaar, dat tot eind 1958 duurt, een aardsateliet zal lanceren.

Volgens de Russische geleerde zal de Sowjet-sateliet verder in de ruimte doordringen dan de Amerikaanse. Voor een botsing tussen de twee kunstmanen bestaat z.i. geen gevaar.

SITHOC behaalt 2-2 gelijk spel tegen PANAMA

Panamezen krijgen beide doelpunten cadeau

Willemstad. — Een zeer gering aantal toeschouwers was gisteravond in het Rifstadion getuige van de wedstrijd tussen Sithoc en de Panamese selectie. De wedstrijd was zeker het aanzien waard en de ploegen wogen tegen elkaar op. Vooral de tweede helft was zeer spannend en gedurende de eerste vijftien minuten na de rust oefenden de Roden een sterke druk uit op de Panamese veste.

Reeds in de eerste minuten van de wedstrijd verloren de Collegemensen enige goede kansen als om de beurt Boy Sambo en Juancho Minguel over het doel schoten van korte afstand. Er ontstonden daarna enige aanvallen aan beide kanten, totdat Panama in de vijf en twintigste minuut het eerste doelpunt wist te scoren. Bij een aanval van de Panamezen klonk er een fluitje **(de spelers meenden later dat het van de staanplaatsen kon gekomen zijn, wij dachten dat het vast en zeker scheidsrechter Ringma was),** toen een der Panamezen de bal met de hand speelde. De Sithoc-achterhoede liet de bal in de steek, doch de Panamese voorhoede zette door en.... scoorde, aldus de stand op 1-0 in haar voordeel brengend. Sithoc was door dit doelpunt geenszins uit het veld geslagen en men ondernam enkele gevaarlijke aanvallen. Pas zeven minuten voor de pauze gelukte het de Roden de gelijkmaker te scoren, door een hard schot van Sambo in de rechterbovenhoek. Dit doelpunt werd geboren uit een corner van de voet van Bibiana, waarna het leder bij Boy Sambo belandde, die via de onderkant van de bovenlat de bal in de touwen joeg. Weer probeerde Sithoc nu met enige aanvallen de leiding te nemen, doch het spel werd teveel geconcentreerd op het binnentrio, waardoor de buitenspelers automatisch in het buitenspel-valletje liepen. Scheidsrechter Ringma moest dan ook verschillende malen zijn fluitje gebruiken. De stand bleef tot aan de rust 1-1.

De eerste minuten na de rust waren voor honderd procent Sithoc-minuten. De Rode voorhoede nam het Panamese doel voortdurend onder spervuur en men kon elk ogenblik een doelpunt verwachten. Slechts een enkele keer kregen de Panamezen kans een tegenaanval te ondernemen. In de zevende minuut kwamen de gasten echter gevaarlijk voor het Sithoc-doel, doch keeper Polinet bracht nog bijtijds redding. Na twaalf minuten spelen was het Testing, die een bal keurig wist te centeren naar Ronald de Lannooy. Deze ondernam een solorun en na een schermutseling met een der Panamese backs, schoot hij onhoudbaar in het net. Sithoc had de leiding 2-1. Enige minuten later was het midvoor Sambo, die een kans om zeep bracht, door hoog over de lat te schieten. Doch indien wij gedacht hadden, dat Sithoc met de overwinning zou gaan strijken hadden wij ons lelijk vergist. In de achttiende minuut van de wedstrijd kostte een misverstand tussen keeper Polinet en back Olario de Sithoc-ploeg een onnozele doelpunt. Het doelpunt noemen wij onnozel, omdat zich drie Sithoc-spelers bij de bal bevonden, die door Polinet moest worden opgeraapt. Op een of andere manier zag men echter kans het leder in plaats van aan Polinet te geven in eigen doel te doen rollen. Door dit doelpunt werd de stand 2-2.

Met nog verschillende aanvallen van beide zijden, waarbij vooral Sithoc in de laatste minuten gevaarlijk wist op te komen, kwam het einde van de wedstrijd.

Ofschoon de stand zeker een juiste verhouding weergeeft van het spelpeil, heeft Sithoc toch vele kansen om zeep gebracht door het slecht schieten, hetgeen nu een algemene fout schijnt te zijn in ons voetbal. Wij hebben opgemerkt, dat men de laatste tijd **of slecht schiet of helemaal niet schiet.**

Wij menen, dat de meeste voorhoedespelers van Curaçao zich een soort **„schietvrees"** hebben aangekweekt, hetgeen zich zeker heeft gewreekt gedurende de afgelopen voetbalkampioenschappen en gedurende het spel van gisteravond. De Sithoc ploeg was als volgt samengesteld: Polinet, Olario, Beltran, Korps, Hock, Kwidama, Ronny Behilia, de Lannooy, Sambo, Minguel en Bibiana.

Na de rust werd Juancho Minguel's plaats ingenomen door Testing, die uit Suriname is teruggekeerd en weer in zijn oude club werd opgesteld. Ook de jonge Parabier een zeer beweeglijke speler, moest in de tweede helft de plaats innemen van Ronny Behilia.

Al met al was het toch een wedstrijd, die meer publiek had verdiend, doch wij weten dat ook bij het publiek de animo er voorlopig uit is.

Maandagavond boksprogramma van het jaar!

Willemstad. — Op maandag 2 september e.k. zal dan eindelijk de langverwachte dag zijn aangebroken, waarop de locale boksfans hun zin zullen krijgen. Sinds de aankomst van de bekende Nederlandse bokser Wim Snoek op de Antillen, heeft men steeds ongeduldig uitgekeken naar een kans om deze bokser in de locale ring in actie te zien.

Van de drie boks-ondernemingen, die er op de Antillen zijn (2 op Curaçao, 1 op Aruba), is het de energieke promotor Angel Job gelukt als eerste beslag te kunnen leggen op de Nederlander Wim Snoek. Het optreden van deze nederlandse boksers op Curaçao zal volgens ons zeker veel publiek trekken en wij nemen aan, dat het een belangstelling zal trekken zoals nooit tevoren in de geschiedenis van de Curaçaose bokswereld. Het is ook geen wonder, dat wij dit verwachten, immers, de boksfans, die altijd naar de wedstrijden gaan zullen zeker allemaal weer present zijn, terwijl hier nog zal bijkomen een behoorlijk aantal Nederlandse boksliefhebbers en supporters, die logischerwijs hun landgenoot zullen komen toejuichen en bewonderen in zijn kunnen tussen vier touwen in het Rifstadion.

Ook uit Aruba zullen verschillende boksenthousiasten komen om het gevecht bij te wonen. Als tegenstander van Wim Snoek zal de hier niet minder bekende Battling Siki optreden. Wij zijn er zeker van, dat het publiek zal kunnen kennis maken met boksen van hoog gehalte, wanneer deze beide boksers in de ring verschijnen.

De Semi-finale

In deze achtronder zullen Little Dinamite en Toco van Boca St. Michiel elkaar gaan bekampen. Tocco is reeds eerder door Little Dinamite verslagen, doch hij heeft verklaard van deze revenche gebruik te maken en Oscar (Little Dinamite) deze keer te zullen verslaan, waarvoor hij dan ook aanhoudend ernstig traint.

Little Dinamite heeft echter verklaard, dat hij Tocco eenmaal heeft verslagen en dat hij dit ook deze keer zal doen.

Jimmy Carter — Kid Crecencio

Deze zesronder belooft ook zeer spannend te worden en vooral Jimmy Carter hebben wij gedurende zijn laatste gevechten steeds moeten bewonderen. Zijn tegenstander Crecencio kennen wij niet persoonlijk, doch men beweert in de bokswereld dat deze ook niet voor de poes is.

Verder kan het publiek nog genieten van drie vierronds-gevechten, en wel tussen:

Jack Johnson en Jimmy Boy, Muchacho Matansa en Kid Gavilan Jr, en Kid Carl en Little Louis. Niettegenstaande het knalprogramma heeft promotor Angel Job toch ten behoeve van zijn publiek de prijzen weten te drukken, deze zijn n.l. fl. 8.— Ringside en fl. 6.— tribune. Deze prijzen zijn in vergelijking met de normale boksontmoetingen niet hoog, aangezien men hier boksen van wereldklasse te zien zal krijgen. Wim Snoek was namelijk nummer 10 op de wereldranglijst, en kampioen in zijn klasse van Nederland.

Engelse league

Londen. — De uitslagen van de op dinsdag gespeelde wedstrijden voor de Engelse League, waren:

Eerste divisie: Arsenal — West Bromwich Albion 2—2; Burnley — Preston Northend 2—0.

Amerikaans Baseball

Yankees zegevieren in belangrijke wedstrijd tegen Chicago White Sox

Milwaukee wint terrein in de National League

Na enkele zeer spannende dagen te hebben meegemaakt, boekten de Yankees en tegelijkertijd ook de Milwaukee Braves gedurende de wedstrijden van gisteren, winst op hun opponenten in respectievelijk de American- en National League. De Yankees, die afgezakt waren tot 3½ wedstrijden voor de White Sox, wonnen van de Sox, terwijl de Braves hun voorsprong op een verschil van acht wedstrijden brachten na een zege op de New York Giants. De Braves sloegen de Giants met 4—3. Lew Burdette won de wedstrijd en Allan Worthington verloor voor New York. De Cardinals verloren intussen een wedstrijd met 1—2 van de Pittsburgh Pirates. Bob Friend won het pitchersduel van de achttien jaar oude Von MacDaniel.

De Brooklyn Dodgers, die gelijk stonden met de Cardinals achter de Braves, verloren ook hun wedstrijd met 4—9 van de Chicago Cubs. Dick Drott was de winnende Chicago-pitcher en Donald Newcombe verloor voor Brooklyn. Ernie Banks van de Cubs en Hodges van de Dodgers sloegen in deze wedstrijd homeruns.

Verder wonnen eindelijk de Cincinnati Redlegs een wedstrijd met 5—2 van de Philadelphia Phillies, geholpen door homeruns van Wally Post en Bob Thurman. Joe Nuxhall won voor Cincinnati en Cardwell verloor voor Philadelphia.

De Yankees wonnen met 12—6 van de Chicago White Sox in de American League, dank zij goed reliefwerk van Bob Turley in de achtste en negende inning. De Yankees scoorden hun laatste drie runs als een zekere verzekering in de negende inning, middels een honkslag van de veteraan Enos Slaughter. Dit was natuurlijk voor de Yankees een zeer belangrijke viktorie, nadat zij zware verliezen aan de hand van de Detroit Tigers hadden geleden.

De Cleveland Indians versloegen de Baltimore Orioles met 5—4 en de Athletics van Kansas City wonnen met 3—1 van de Washington Senators.

Verder verloren de Detroit Tigers met 7—5 van de Boston Red Sox.

Uitslagen van maandag:

De New York Yankees leden maandagmiddag een gevoelige nederlaag aan de hand van de Detroit Tigers De Tigers wonnen met 5—2 van de Yankees, die toen slechts 3½ wedstrijden voor de White Sox bleven. Verder wonnen de Boston Red Sox maandagmiddag met 16—0 van de Athletics van Kansas City.

In de National League verloren de Milwaukee Braves met 3—4 van de Philadelphia Phillies en verloren wat terrein, maar hebben dit inmiddels gedurende wedstrijden van gisteren weer ingehaald. Verder wonnen de Giants met 17—3 van de Cincinnati Redlegs.

Tenniswedstrijden POC-KLM afgelopen

Willemstad. — (R) Op j.l. vrijdagavond werd in de POC club te Suffisant onder zeer goede belangstelling van de leden van de tennis afdeling van de verenigingen POC en KLM de beker uitgereikt aan de winnaar van deze jaarlijkse terugkerende tennis ontmoeting. De wedstrijden stonden op een goed peil en door de verwisseling van de leiding in de tennis afdeling van de KLM alsook het niet geregeld kunnen meedoen van diverse spelers hebben de wedstrijden langer geduurd dan gewoonlijk. De beker werd uitgereikt door voorz. Fifi de Jongh van P.O.C. die in hartelijke bewoordingen allen dankte voor hun medewerking en de winnaar KLM heel hartelijk complimenteerde met de overwinning. Na dit gedeelte bleef men nog langen tijd bijeen en werd namens de KLM het woord gevoerd door de heer Eekels die dankte voor de prettige en aangename wedstrijden. Zoals bekend heeft de KLM zelf banen klaar gemaakt en zullen de wedstrijden nu op deze banen kunnen verspeeld worden. Al met al hebben alle prettige herinneringen aan deze ontmoetingen.

ZWEM - NIEUWS

New London. — Bill Yorzyk, de Olympische kampioen op de 200 meter vlinderslag, heeft tijdens wedstrijden in New London in de staat Connecticut, het wereldrekord op de 110 yards vlinderslag op zijn naam gebracht. Sedert de F.I.N.A. dit nummer in de plaats van de 100 yards op de wereldrekordlijst heeft geplaatst, was nog niemand de limiettijd van 1 min. 4 sec. gebleven. Yorzyk heeft de afstand nu gezwommen in 1 min. 3,9 sec.

JEUGD TENNIS KAMPIOENSCHAPPEN

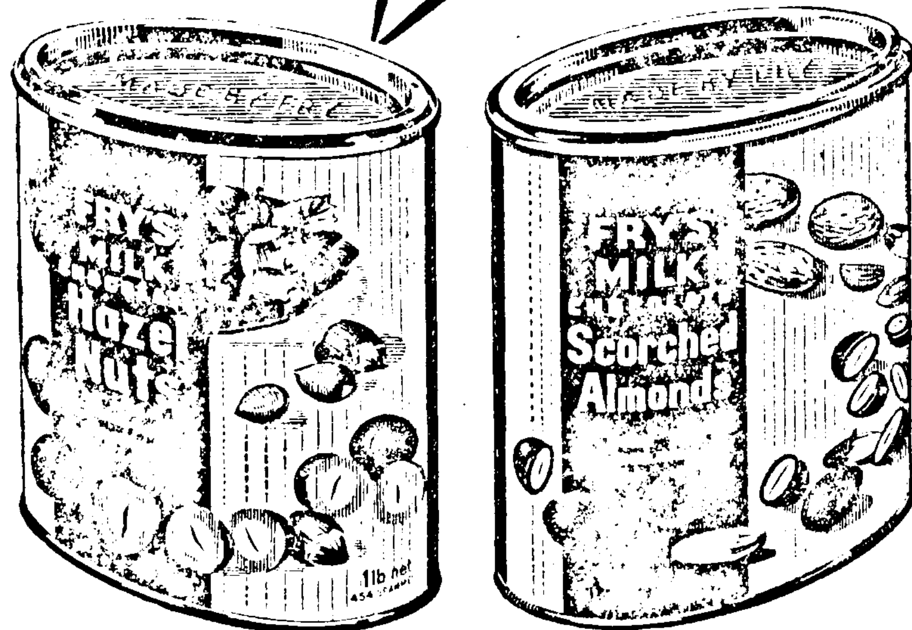
Willemstad. — (R) De jeugd tennis kampioenschappen werden voortgezet en ook nu was de belangstelling zeer groot. En hier de resultaten:

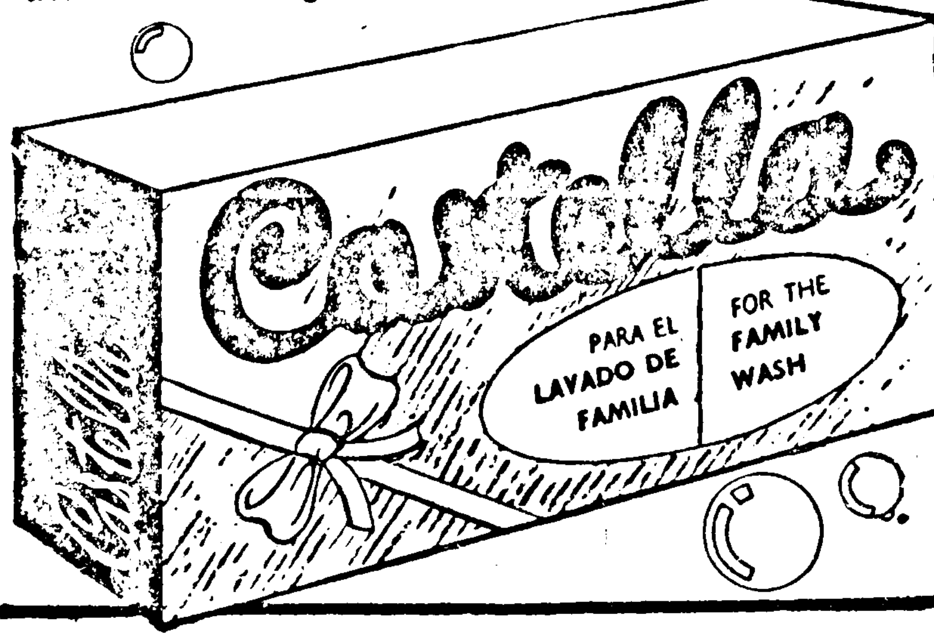
Adspiranten Flores — Janga 6-3, 6-1; Hernandez — Bakhuis (gewonnen bij defaul door Hernandez.; O. Cuales — Koolmeyer 6-3, 5-7, 6-4; S. La Cruz — Tram 6-2, 6-3;

Junioren: Richard Trappenberg — J. Knottenbelt 7-5, 6-3; Hernandez — Horver 6-0, 6-1; Peterson — E. Garcia 6-2, 6-2.

Junioren dubbel: Servage/Richard Trappenberg — Cook/Hernandez 3-6, 0-6.

Peking. — Een rechtbank in Kin-Hoca heeft zeventien mensen ter dood of tot gevangenisstraf veroordeeld op beschuldiging van contra-revolutionaire activiteit, meldt het persbureau Nieuw China.

ASIENTO NEDERLAAG TOURNOOI

Overtuigende 4-1 zege van Asiento I op Madereinse

MBP II — Asiento II spelen gelijk

Suffisant (R). — In het kader van het door Asiento georganiseerd nederlaag-tornooi werd maandagavond in het Suffisant-stadion de wedstrijd Asiento 1 tegen Madeirense 1 gespeeld en waarvoor een zeer goede publieke belangstelling bestond. Het is een wedstrijd het aanzien waard geweest en vooral het Asiento-team heeft met de nodige enthousiasme gespeeld, waardoor zij de veel jongere knapen bij Madeirense gewoonweg hebben overbluft met haar samenspel en schieten.

Direkt na de aftrap was het duidelijk te merken, dat Asiento speelde om te winnen en reeds binnen een goed kwartier bij het nemen van een penalty tegen Madeirense, die door Hoogdalen goed werd ingeschoten, was het 1—0 voor Asiento.

Dit maakte de Madeirensen wakker, doch door hun te veel individueel spel alsook het niet tijdig doorgeven kwamen menig goed opgezette aanvallen niet tot uiting. Daarbij komt, dat het backstel van Asiento met Herwig als spil, zeer goed functioneerde, terwijl de veteraan Houdijk onder de latten prima werk heeft geleverd. Het was aan hem menigmaal te danken, dat de Madeirensen geen punten maakten. Hoe of Madeirense zich ook inspande, het kon de hechte verdediging van Asiento niet passeren, terwijl de vele verre schoten van haar voorhoede zeer goed werden opgevangen door Houdijk.

Het tweede doelpunt van Asiento werd gemaakt door Treling na een solo-run, gevolgd door een goed schot.

Na de rust wist de zwoeger Polderman van Asiento van uit de rechtsbuiten-positie een prachtige voorzet te geven aan Hoogdalen, die direkt inschoot en het er 3—0 van maakte voor Asiento.

De Madeirensen werden nu agressiever, doch tot doelpunten kwam het niet, terwijl Asiento nog beter de gelederen ging aansluiten. Het backstel van Madeirense was, volgens ons, niet op elkaar ingespeeld en plaatste nogal verward. Het was weer Treling, die na een goed 4 man van Madeirense omspeeld te hebben, prachtig en onhoudbaar inschoot en de stand op 4—0 bracht.

Hierna kregen de Madeirensen twee geheide kansen met Houdijk uit de goal, doch die werden niet benut. De veteraan Schermer, op de linkshalfplaats, was een openbaring voor velen en het is te zien, dat hij nog de techniek heel goed toepaste. Het Asiento-team heeft verdiend gewonnen.

De wedstrijd van Asiento 2 tegen Madeirense 2 ging niet door wegens het niet opkomen van Madeirense 2.

Op zaterdagmiddag speelde Asiento 2 ook een goede partij tegen M.B.P. 2 en ook nu was er goed voetbal te zien. Tot de rust was de stand 2—1 voor MBP en dank zij een prachtige schuiver van Keesje Oomen na de rust, werd het 2—2. Op de backlinie van Asiento 2 werd goed werk geleverd door Heagens, terwijl hij zeer goed werd bijgestaan door de zwoeger Alkema, die volgens ons betere resultaten zal bereiken door zijn goede opstelling.

De uitgestelde wedstrijd Asiento tegen M.B.P. 1 wordt mogelijk deze week gespeeld.